

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.07.2006. године

НАСТАВЉЕНО 03.07.2006. ГОДИНЕ
Са почетком у 9,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Опт. Медић Слободан**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Перковићем?

- **За браниоца адв. Перковић Мирослава јавља се адв. Јеврић Зоран, који ће овог оптуженог бранити на данашњем главном претресу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то није спорно? Јел сте се договорили? Добро.

- **Опт. Петрашевић Перо са браниоцем адв. Левајац Зораном,**
- **Опт. Медић Александар са браниоцем адв. Фајфрић Жељком,**
- **Опт. Вуков Александар и његов бранилац адв. Левајац Зоран и**
- **Опт. Медић Бранислав са браниоцем адв. Јеврић Зораном.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци јел су нам приступили?

- **Приступили сведоци Ковач Томислав и Мирило Јован.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сте видели ми смо добили налаз и мишљење Комисије вештака у вези здравственог стања опт. Вуков Александра. Чујем да има неких проблема са пријемом налаза, да одбијате да примите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја сам погледао истини за вољу тај налаз и у овом тренутку нисам спреман то да примим. То је, морам да Вам кажем, то се противи здравом разуму и то је медицинко којешта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви га нисте примили, не можете се изјашњавати о нечему што нисте видели, у овом моменту?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја сам погледао, нисам знао о чему се ради, погледао сам закључак по инерцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је сада прејудицирано да се изјашњавате о нечему што нисте прочитали?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Прочитао сам један део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете на основу једног дела да знате.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Пошаљите ми то молим Вас, не могу да примим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакако да ћу Вам послати, то је обавеза, апсолутно ће бити и Вама достављено, него смо ово хтели у првој руци да достаимо оптуженом и браниоцу, а вештаци су такође позвани за 5. уколико будете имали питања да поставите моћићете или било какве друге предлоге, није никакав проблем, мислим сви присутни не мислим само на Вас као његовог браниоца.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па најбоље би било председнице већа да не учествујем уопште у овом судском процесу јер се озбиљно размишљам о томе. Консултоваћу своје браћенике и одлучићемо о томе у врло кратком временском периоду. Знате, није часно под овим условима ни бранити, а кад погледате целини миљеа шта се догађа у овом белом свету, онда ти парадокси добијају још веће размере. Није проблем, нека Вуков буде у притвору докле овај суд сматрао да треба. Све оно што ће се догодити преузима овај суд на себе за будуће. Хвала лепо. Ја знам шта то значи и ја знам Вуков Александра. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам само схватила шта ћете Ви то одлучити заједно са оптуженима? Не разумем.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли ћу уопште учествовати даље у одбрани јер мислим да под оваквим околностима, није можда ни часно бранити. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша одлука да ли ћете бити ангажовани, да ли ћете прихватити ако Вас неко жели узети за браниоца, то је одлука наравно на коју можете само Ви да утичете. Адвоката има доста, ако не изабраних има по службеној дужности. Значи, то не може бити разлог да се не настави суђење.

Закон је предвидео као могућност а Ваша је воља да ли ћете неког бранити, то није наравно предвиђено као морање. Ми смо добили налаз какав је, то никакве нема везе са већем, Ви то исказујете као да је веће отприлике овај налаз сачинило. То су три стручњака, вештака, Ви сте били позвани чак, ја сам инсистирала изузетно да Вас позову, обзиром да знам Ваш став, Ви чак нисте ни отишли на вештачење колико сам ја упозната са том чињеницом, јер сте рекли да имате поверења у саму комисију и да нема потребе. Ја сам била јако изненађена, обзиром да знам да сте Ви баш инсистирали да будете позвани. Нисам желела случајно да се деси да не будете. Према томе, о томе ћете Ви питати вештаке све што Вам није јасно, даћете примедбе на налаз и све ће ићи по закону како је предвиђено, то сви знамо поступак какав је. Ако немате нешто још да кажете у вези овога?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја морам да Вам кажем да сте могли и да претпоставите да ја савршено добро знам да у варијанти да ја не будем ангажован бранилац, да ће овај судски процес да се настави макар одређивањем браниоца по службеној дужности, то није спорно и претпостављам да и Ви претпостављате да ја то знам. Такође, чињеница је да има велики број адвоката и то знају и моји браћеници. Ја ово што сам рекао нисам рекао у том контексту. Што се тиче мог доласка на вештачење, ја сам се чуо са проф. Александрићем, рекао сам да стално имам поверење у то да ће то бити урађено на коректан и са медицинског аспекта стручан начин и заиста ми је било дегутантно да ја, који сам медицински лаик, будем нечији супервизор у току поступка вештачења а Вуков је довољно разложен човек да је могао да упозна тим вештака са свим детаљима који су важни за њега и да евентуално одговори на нека од постављених питања. Све ово што сам рекао није било упућено ни председнику судског већа ни члановима судског већа. Ви сте само у позицији да саслушате или пак одлучите да не саслушате оно о чему ја говорим, дакле, ништа лично али Вам кажем после свих дешавања и овде и у белом свету поставља се питање да ли све ово има смисла. Ја јесам револтиран и не могу да верујем шта је написано у оном трагменту који сам прочитао, не могу да верујем и то ћемо упознати све оне које будемо сматрали да треба да се упознају, наравно не да би они, јер убеђен сам дубоко да овај суд ради према свом најбољем знању и ја то у великој мери и осећам. Дакле, није примедба нити на председника већа нити на чланове судског већа, али ово са једног малог глобалнијег становишта постаје потпуно бесмислено. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. То је Ваша оцена, Ви имате право, наравно, да мислите о свакој ствари оно што Ви желите. То је Ваше субјективно виђење, које наравно не додирује суд, а суд ради само по закону и тако ће радити и убудуће. Ако смо завршили са коментарима, има ли ко евентуално нешто да пита?

Сведок ТОМИСЛАВ КОВАЧ:

Мислим да би сада могли да пређемо на сведока Ковач Томислав. Хоћете молим Вас да га доведете?

Добар дан. Изволите?

Ја бих вас молила за тишину у судници ако је икако могуће да не причамо заиста апсолутно.

Ви сте Ковач Томислав, јел тако?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте данас позвани овде у суд да будете саслушани у својству сведока. Јел знате то зашто сте позвани?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Морам да кажем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете само говорити гласније.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам се одазвао позиву, а морам да кажем са мном нико никада није ниједан разговор обавио на тему сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да није. Ви нисте ни били саслушани до сада. Ми смо сада први пут, добили смо предлог од тужилаштва да Ви будете саслушани као сведок у овом кривичном поступку и зато Вас је суд позвао. Значи, први пут се и саслушавате у својству сведока овде пред овим већем и пред овим судом. Пре него што кренемо са Вашим саслушањем узећемо неке Ваше личне податке. Реците нам кад и где сте рођени?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: 04.12.1959. године у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Васо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте запослени?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тренутно сам у властитој компанији запослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, у?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Радим у властитој компанији, председник сам компаније «Александрије».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сопственој? Како се зове та компанија?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: «Александрија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Александрија»?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се она налази?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Таковска 45-а, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду? Добро. Шта радите, шта сте по занимању?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам по занимању дипломирани правник безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ћете гласније морати јер неће Вас чути остали.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Дипломирани правник безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа тако, у реду хвала. Адреса где станујете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Слободана Перовића бр. 4, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд? добро.

Као сведок дужни сте да говорите истину и да одговарате на питања која Вам постави суд и касније остали учесници у поступку, сем оних ствари које би Вас или неког Вашег блиског изложило тешкој срамоти, великој материјалној штети или кривичном гоњењу. Јел сте разумели?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте у обавези као сведок да положите заклетву. Текст заклетве налази се испред Вас па Вас молим да прочитате.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави.

Сад ћу Вас ја овако, прво да Вам кажем у ствари, у вези чега да се изјасните, па ћемо онда кроз питања да усмеравамо Ваше одговоре. Да ли прво познајете овде присутне окривљене и да ли знате ко је уопште окривљен у овом кривичном поступку и у вези чега се води поступак?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим да их не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, можете погледати окривљене да ли било кога од њих познајете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не познајем ове људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Није у завади, није у сродству.

Само ми реците да ли знате против кога се води овај кривични поступак?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам делимично из позива. Мислим да се води против господина Медића, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и осталих окривљених у вези догађаја који су се десили на Годињској Бари у близини Трнова у вези убиства неколико људи који су били припадници муслиманске националности. То је значи, да кажемо основ због чега су они овде, а због чега сте Ви као сведок. Ми имамо одређену документацију из које смо видели да сте Ви у том периоду обављали одређену функцију у Републици Српској Крајини.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, у Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Републици Српској, добро, па ћете нам рећи шта сте радили, која функција Ваша је била, у ком периоду, колико дуго сте то обављали, с ким сте тада контактирали и да ли Вам је познато нешто и шта у вези "Шкорпиона"? изволите?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам у то време које вас интересује, у првој половини 1995. године био заменик министра МУП-а Републике Српске. Уједно сам био командант полицијских снага Републике Српске. Био сам тада по чину генерал и значи командовао сам свим штабовима полицијских снага на простору Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у току целе 1995. године, пошто сте рекли у првој половини?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па у првој половини '95 сам био заменик министра док сам у другој половини, значи у септембру месецу постављен сам за министра МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У деветом месецу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је било Ваше седиште?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Моје седиште је било на Палама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време ко је био министар, Ви сте били заменик?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Министар је био Жика Ракић у то време, Жика Ракић је био министар МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте командант полицијских снага у то исто време у првој половини 1995. године?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, био сам командант полицијских снага, значи комплетних полицијских снага МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми пре тога, пре него што сте постали заменик министра, односно командант полицијских снага, шта сте били?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Био сам током рата углавном, на почетку рата сам био командир Санице полиције на Илици, у току рата начелник Станице јавне безбедности Илица. Са тог места у августу месецу сам постављен за помоћника министра за полицију и од тада сам постављен за команданта полицијских снага МУП-а Републике Српске, па све до краја рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, сем што сте били ово кажете командир полицијске станице, да ли сте још нешто радили у смислу полиције, обзиром да сте имали врло високу функцију за време '95 године?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: У току рата сам био у једном наврату вршилац дужности министра, био сам помоћник министра МУП-а Републике Српске, у 1994. години сам постављен за заменика министра Републике Српске, у септембру за министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је поставио?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Поставила ме Влада Републике Српске сваки пут. Прије рата сам био шеф полиције и у једном делу Сарајева био сам инспектор Државне безбедности, био сам командант полицијских снага на Косову и тако, као што смо сви припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је тада био председник Владе Републике Српске?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Председници су се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту кад сте Ви постављени, '95. све говоримо о овом периоду који нас интересује?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: 1995. је био Душан Козић кад сам постављен за министра, мислим да је био Душан Козић кад сам постављен за заменика министра, Душан Козић. Прије њега је био Лукић, прије Лукића мислим да је био господин Ђерић. Три председника Владе су се промениле у току рата у Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом периоду, пошто нас интересује управо тај период 1995. године, цела 1995. година, али рецимо неки период јуни, јули, мај, значи

то нам је најактуелнији део? Реците ми као заменик министра какве послове сте Ви обављали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Као заменик министра обављао сам послове, наравно мењао сам министра. Морам рећи да је тај министар био старији човек и да није богзна колико обављамо оперативно своју дужност, значи ове оперативне активности свакако, обзиром на моју функцију и на чин су били на мени. Значи, оперативне активности МУП-а сам углавном ја водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Републике Српске да, оперативно у смислу и борбе против криминала и обзиром да је рат био и командовање полицијским јединицама, значи у оном доменту где је и како закон дозвољавао где се полиција укључивала директно у борбеним дејствима. С друге стране смо имали неких других проблема где смо употребљавали јединице на простору Републике Српске у обрачуна са криминалним групама, паравојскама и оно све што рат носи. Значи, имали смо једну интензивну активност, да не кажемо још друге ствари, пада Републике Српске Крајине, кретање избеглица на тим просторима, пада територија стално, успостављање на одређеним територијама власти или санирање одређених подручја и све оно што у рату доноси једна велика кретања на неком простору и свакако велике безбедносне проблеме где су потребне полицијске снаге, тако да смо ми имали у току рата што активног, што резервног саставу негде до 25.000 припадника полиције. Значи, са свим тим је требало оперативно руководити, логистику, обезбеђивати, држати их у пуном и борбеном и оперативном саставу и контролисати њихову законитост рата ако су вршили полицијске послове, односно сарадњу са војском Републике Српске ако су били у борбеним дејствима јер углавном су били под њиховом командом када су вршили борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин се обављала та сарадња са војском?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сарадња са војском се обављала на начин како је закон прописивао, а закон је јасно прописивао да у свим линијама у зонама одговорности одређених корпуса како би био распоређен комплетан наш одбрамбени систем Републике Српске да на сваком делу где је у зони одговорности дејствује где се укључује МУП он иде под команду надлежног корпуса, односно надлежног команданта на простору који је одговоран за конкретно, одређено подручје, изузев ако није у неким активностима посебно састављена команда заједничка или чак у неким активностима посебно специјална активност могла је да буде и на челу те активности или неко од припадника уколико су специјалне јединице, може чак и неко од припадника МУП-а, али опет је био под командом, под глобалном командом војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице МУП-а су увек биле под командом војске, јел тако, то хоћете да кажете, у време ратних дејстава, јел тако?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Значи, у зони извршавања задатака, значи то је у зонама одговорности, наравно уколико би било у унутрашњости упада терористичких јединица и тог свега, тада су јединице самосталне, значи унутрашњост, јер тоје ван зоне борбених дејстава, унутрашњости територије су јединице МУП-а могле самостално у борби против тероризма могле су самостално да делују, значи нису морали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду је било актуелно то трновско ратиште. Шта Ви знате о томе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Од 1995. године муслиманске снаге су покренуле једну опсежну војну активност у циљу сламања снага српске војске на простору Сарајева и на простору Трнова. То су итекако користили још одређене проблеме који су се дешавали унутар Републике Српске, сукоба војног и полицијског руководства, тако да је и тај простор Сарајева остао поприлично непопуњен, небрањен и свакако да је Врховна команда Републике Српске донела једну одлуку и затражила помоћ од свих, са свих простора оних који су нам могли помоћи, пре свега од РСК Крајине са којом смо имали и војне уговоре и имали смо у '95. години заједничку команду па према у односу на Србију, значи од Србије и од свих осталих православних земаља и земаља које су хтеле да нам помогну, јер је укупно била једна угроженост свих простора и свих линија на ратишту у Босни и Херцеговини што је проузроковано падом главног дела РСК Крајине и уласком Хрватске војске директно на просторе Босне и Херцеговине тако да смо уз све наше противречности тако да смо били изузетно ослабљени и фактички били смо на одређеним просторима пред војним поразом, а нарочито у околини Сарајева, где нисмо смели дозволити тај војни пад, јер би то проузроковало и пад Републике Српске и с друге стране би сигурно угрозило негде 150.000 цивила, који не би могли бити извучени на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, један од таквих дописа, да кажем, не знам како да кажем, поднесака, ми имамо у списима да сте Ви потписали управо у вези овог сад што сте рекли.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Можете предочити само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези управо овога, губитка људи и потребе да се мушкарци који су способни за војне активности укључе управо у то. Ја ћу Вам показати наравно после на документ-камери пошто имамо да је то потписано – Ваше име и презиме имамо, па претпостављам да видимо да ли сте Ви то заиста и дали наредбу да се то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам коме и за кога је та наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарство унутрашњих послова, Полицијска станица Пале, Сарајево, Полицијска станица Вогошћа, датум је 06.07.1995. године, то је један од извештаја. Показаћу Вам ја све па ћете Ви да кажете да ли је то Ваш потпис и да ли сте Ви то заиста дали наредбу да се напише. Само нам можете завршити овај део што смо Вас сад питали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Морам да кажем да низ наредби које стоје са мојим именом и презименом, имају два, један је као командант штаба Полицијских снага Сарајево, а други је као министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик министра?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И једне и друге су могли да потписују уместо мене моји помоћници јер је таква технологија рада била у самом, у државним органима Министарства унутрашњих послова, један је потпис министра а више има помоћника и могу због оперативности да потписују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и оно напише «за» вероватно, претпостављам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ако имате оригинал документ видећете да је потписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећете Ви.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ако је чисто штампани, али мислим да нема уопште разлога да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, ми Вас само питамо?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: ...стојим иза тих наредби њихових, да не дискутујемо о садржају наредбе, не знам на шта се односи, не знам за овај поступак који ви водите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћу Вам ја па ћете Ви нам то рећи да ли је то Ваш потпис?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Кажите шта је. Ми причамо о суштини, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас за тај терен отприлике Трново, шта се тамо дешавало и каква су Ваша сазнања?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим, онда је то много једноставније. Ја тај простор свакако, ја сам рођен у Сарајеву и јер сам ја кренуо са тог простора, био сам значи на почетку рата на самој Илици где делом се наслања то Трново и веома добро знам тај простор и ту сам свакако био један од оснивача српских снага на том простору, тако да ми је јасан сваки тај простор и сва та ратишта шта се дешавало. Ако мислите конкретно на Трново и трновско ратиште где су биле ове јединице које су дошле у помоћ из РС Крајине, за коју вероватно сада водите, односно не вероватно него сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то јединица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видите какав је начин био, одмах ћу вам рећи, да уђемо, кад сте већ питали везано за то трновско ратиште. Трновско ратиште, то је магистрални пут Сарајево-Трново и била је битка око њега, то је намјера била муслиманских снага да пресеку ту комуникацију и споје се према Горажду и према Глини и наравно са њиховим глобалним укупним плановима које су имали, наравно, кроз ту активност би дошло до заокружења Сарајева и Пала и ту је била кључна осудна битка на том простору. Ми смо за то знали и на том простору смо стално трпели губитке, јер смо стално имали ударе и то је активност, на том делу су једноставно обичне војне снаге нису могле да издрже и ми смо у том једном делу стално као парципирали и давали полицијске снаге и значи имали целу једну полицијску тактичку групу и стално смо давали полицијске снаге на том делу где смо бранили управо ту најкритичнију тачку. Наравно, у склопу борбене линије и зоне одговорности Сарајевско-романијског корпуса, значи нисмо то самостално радили, али смо на том дијелу, значи од предела Трново, то је предео Кијево-Трново и тај свод који се наслањао свод између преклапања Трескавице, Игмана и према Јахорини, значи са ударом на линији Доброг Поља, ударом на тај главни дио, на тај магистрални пут и један део Доброг Поља и други део веома ближи према Сарајеву, значи, други део је Кијево, то је простор веома близу, значи то је простор 20-ак км од улаза самог у Сарајево. На те две тачке смо ми били као МУП ангажовани и водили смо итекако рачуна о том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру Сарајевско-романијског корпуса? Ко је тада био, да кажемо, ко је у том корпусу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим да је био генерал Милошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Генерал Милошевић је био командант Сарајевско-романијског корпуса, мислим командант бригаде на том простору који је држао комплетну ту конију, мислим да је био, не могу сад тачно да кажем, али мислим, нисам могао да се припремим и вероватно ми нису све те, мислим да је био потпуковник Шеховац је био командант бригаде. Сарајевско-романијски корпус је имао више бригада и свака бригада је имала своју зону одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците јел војска поступала по наредбама управо команданта овог корпуса?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Наравно, по свим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако је она припадала полицији она је поступала по?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Полицији, јер полиција је, није војска припадала полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, војска? Овај о коме Ви кажете? Само дозволите да Вам поставим питање. Управо та група за коју сте рекли да је сачињавала из полиције, ја Вас питам да ли се она потчињавала такође наредбама војним?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како да не, морала је, јер вођење укупно, одбрамбених активности на том делу је било немогуће без укупне координације, на пример на том делу полицијске снаге су биле на једном простору као пешадијске док потпуну артиљеријску подршку је искључиво имала из заједничких артиљеријских бригада Сарајевско-романијског корпуса тако да мислим по начину и ратовању и тактици ниједног момента није могло другачије да буде, већ је морало да буде један укупан систем, један заокружени систем команде као што у свим војскама је то и на свим просторима једино могуће. Шта смо ми имали специфично да смо тај простор са тим јединицама како су на том делу стално су трпљени огромни губици, ми смо, обзиром да локалне јединице нису могле да занављају своје јединице зато је МУП држао те просторе, парципирао на тим просторима и стално смо обнављали и доводили нове јединице из других делова Републике Српске а последице и јединица помоћ као што је и ова јединица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која ова?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ова јединица је дошла као резултат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците која ова?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сад намјерно говорим јер прича о "Шкорпионима" и којекаквим називима које ви сада користите који су се појавили у задње вријеме, тада су, мени барем или нама, биле непознате. Они су за нас дошли као јединица, комбинована јединица РСК Крајине из Ердута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Републике Српске Крајине из Ердута и они су нама дошли званично као државна, као помоћ јер ми смо у то вријеме већ имали заједничку помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауоставите молим Вас пошто говорите о важним детаљима па морамо Вас зауоставити. Та јединица, чија је она била војна или полицијска, по Вашим сазнањима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: По мом сазнању она је била, Мргуд је тада био, Миловановић који је после, иако смо ми тражили те јединице да дођу нама, кад је распад први био Крајине, тада су се њихове јединице, када је остало само у

Славонији, фактички источна Славонија, тада су се њихове јединице фактички све утопиле у оквиру једне јединице, значи, одбрамбене јединице и тада су те које су они имали јединице су прешли из полицијске и пошто су имали, колико знам, по њиховој организацији су оне прешле све под министарство одбране, тако да сам ја после сазнао да је Мргуд у Министарству одбране а да није у МУП-у, значи он је послат испред Министарства одбране, јер нама то уопште није било битно одакле су послате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Значи, Ви кажете да је ова јединица коју сада називамо "Шкорпиони" припадала, у ствари била војна јединица, а не полицијска јединица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Војна јединица РС Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: РС Крајина је претрпела, они су фактички веома лабави већ били, у распаду су били јер је кнински део већ пао био кад су нам то послали и они су успели да оформе једну јединицу у рангу три чете су послали, мислим да су биле у рангу три чете, мало мање чете, послали су их нама као помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су они дошли?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су дошли из Ердута код нас. Значи, тај део веома добро знам јер долазак било којих јединица са било којих простора није могло бити без координације са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако молим Вас, немојте тако брзо говорити да можемо да Вас питамо. Та јединица која кажете да је дошла тада код вас из Ердута, да ли је имала икакав свој назив, ако није "Шкорпиони" да ли је имала неки други?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, она је за нас била, обзиром да су те ствари ипак биле делимично и тајне, мислим да нисмо много, она је за нас дошла као јединица РСК Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је дошла?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Она је дошла на почетку, на пролеће негде на почетку '95. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је таква нека јединица постојала пре негде на тој територији са неким другим цивилним задацима, иако сте Ви на тој територији, кажете одлично познајете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како мислите да би та јединица, за нас је то јединица која је послата, значи, ми смо у то време добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је послата?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Послата је из РСК Крајине из Ердута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико људи је бројала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па не могу тачно да се сетим, ја сам имао 25.000 људи под командом, мислим да је та јединица била у рангу три чете, да ли мало мање чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То би могло бити негде, јер они су чете другачије, можда негде између 120 и 150 људи могло доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није мали број људи. Одакле сад тих 120 до 150 или не знам колико 200 људи, одакле одједанпут да се они оформе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нису они одједанпут молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас зато питам, објасните ми Ваше сазнање? Не бих Вас ја питала. Чекајте само да се договоримо. Кад Вас ја питам морате ме саслушати, јер не можемо у исто време говорити због транскрипта неће се моћи скинути, а ја ћу Вас саслушати кад Ви будете говорили. Изволите?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Та јединица је дошла као резултат договора и одлука заједничке команде Републике Српске и Републике РСК Крајине. У 1995. години, већ у 1994. години Република Српска и Република Српска Крајина су имали не неку јаку изражену, неку јако изражену организацију, али су имали већ заједнички штаб војних снага. 1995. године услед пада РСК Крајине свега што се дешавало дошло је до обједињавања команди, барем формално и можда више декларативно команди Републике Српске и Републике Српске Крајине и кроз ту сарадњу која се дешава, значи ми смо, да кажем на једној одлуци, обзиром на угроженост Републике Српске или напада на наше просторе од стране хрватске војске и свих других страних плаћеника који се више нису либили да воде отворену коалицију против Републике Српске јер су већ сломили РСК Крајину, мислим у овом делу у Книну, јасно нам је било да без помоћи нећемо моћи да војно опстанемо обзиром на коалицију која је била већ удружена, која је ратовала против снага Републике Српске и у тим нашим односима и договорима руководство Републике Српске Крајине, то што је остало у Осијеку смогли су снаге и успели су да нам пошаљу јединицу, да нам пошаљу неку јединицу у рангу три чете. Нас то тада није интересовало ни која је ни каква је, већ довољно нам је било, ми смо знали уопште о каквом, нити нас је то интересовало о каквим се профилима ради ни какве су и шта су те јединице. Нама је било довољно једна ствар да те јединице дођу, да су обучене, да су имале учешће и с друге стране да су потпуно повинују под команду приликом уласка у Републику Српску под команду полиције а онда иза тога под команду војних снага, односно ратиште на које иду и тако је било и овог пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома је та јединица по Ваша припадала, војсци или полицији?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јел мислите на РСК Крајину или док је ратовала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим ова јединица о којој сад причамо?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Кома су припадали РСК Крајина или кад су дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту догађаја о коме ми причамо, значи говоримо о мај, јуни, јули 1995. године када ви тражите испомоћ и када долази та јединица? Питам коме је она припадала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Она што се тиче РСК Крајине, значи она је за нас припадала РСК Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војсци?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И припадала је господину Милановићу, он је био помоћник министра војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није њему лично припадала, питам Вас којој организацији војној или полицијској припада, није једном човеку припадала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знате како, она је дошла у организацији господина Милановића Мргуда, она је дошла у његовој организацији, он је

организовао ту јединицу и он је послао нама ту јединицу. Значи, он је био по функцији тада помоћник министра, помоћник војног министра. Тада мислим да су они били у распаду, они су имали обједињене функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па имали су обједињене да су они већ имали пад целокупног руководства и простора у овом делу главном книнском тако овај славонски део који је остао то је део био већ један редукован како сам и ја гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо разумели ко је двоструки, мислите полицијске и војне, пошто идете доста у ширину па само морамо Вас мало усмерити?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, морам да вам кажем у ширину јер видим да ја вам могу, питате ме нешто што мене у том моменту, што нас у том моменту није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад ћу ја да Вам објасним зашто Вас питам. Ова јединица по свим који су до сад дали исказе у овој судници, значи, од окривљених до сведока које смо саслушали, није спорно да је била оформљена много раније као јединица која је обезбеђивала нафтна поља у Ђелетовцима и да је она у моменту ратних дејстава прерасла у јединицу, ратну јединицу. Значи, она, људи из ње бројчано су били већи него што сте Ви рекли, али није битно сад да ли је 200 људи или 150, углавном она је постојала још од 1992. године и обезбеђивала комплетна нафтна поља, а то је велики број бушотина за који су сви знали, па и Ви наравно и Влада и министарства за које су знали и у Влади и у министарству, значи у комплетној Републици Српској и Српској Крајини. значи, то је једно велико подручје где је било запослено око 300 људи и сви они неспорно тврде да су они пре ратних дејстава ту радили а за време ратних дејстава да су постојали једна војна јединица која као таква одлази на Трново, а Ви сада кажете нама да је то јединица за коју Ви никада нисте чули раније, а управо ту сте у близини, значи тог дела где су Ђелетовци и то је једна јединица од које сви, који су ту сведочили, такође нам кажу да су знали од раније за ту јединицу да она није тек оформљена као што Ви кажете од неких делова који су се сада ту спојили у једно, да је она таква постојала, да је само у једном моменту прерасла и да је као таква отишла на Трново. Да ли Ви знате о томе нешто?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја поново кажем да ме уопште то није интересовало и да ја то састав јединица РСК Крајине како су организовале, како су радиле, нисам знао нити ме је то уопште у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да Вам само предочим како је то изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат да Вас питам па ћете нам Ви рећи. Да ли сте Ви знали за постојање нафтних поља у Ђелетовцима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видите нешто, за постојање нафтних поља сам знао у основној школи, а ко их је користио и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, нисам Вас ни питала, како знате шта ћу Вас питати?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па не, питате ме да ли сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли сте знали за постојање, Ви кажете да јесте, па сад нисам изговорила следеће питање, а Ви сте већ рекли не.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање – да ли сте знали да се та нафтна поља обезбеђују?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Начин експлоатације, начин обезбеђења нафтних поља то сам чуо после у задње време како се кренуло, уопште нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините молим Вас, само мало да Вас питам ја па ћете Ви објаснити, само ово ћу да Вас питам. Да ли сем нафтних поља у Ђелетовцима постоје још нека нафтна поља на тој територији?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја уопште у облику како Ви износите питање, постојање нафтних поља нити сам за њих знао нити су ме интересовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли да сте знали из основне школе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Могу да знам као неко из основне школе да постоје нафтна поља, а у основној школи се не учи да специјалне снаге обезбеђују нафтна поља, то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас зато питам. Ви сте обављали веома високе функције, нисте Ви неко ко није упућен, ко је радио неке обичне послове. Као министар или заменик министра или као шефови свих јединица, је просто нелогично по логици мојој а Ви ми објасните другачије ако је, да Ви не знате да нека јединица или неки људи обезбеђују нафтна поља тако велика, јер то је кажу људи око 80 бушотина, да ли је могуће да Ви као министар немате познавања такве природе? Ако немате објасните зашто немате? Ако имате како? Разумете? Ја не разумем.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Једноставно ћу Вам рећи. У времену оном у којем сам ја радио као министар, такве ствари мене нису интересовале. Моја активност је била опредељена према непријатељу јер смо 24 сата ратовали. У времену кад су ове јединице дошле, у то време су на наше просторе долазили хиљаду људи, дошла је јединица из МУП-а Србије од 500 људи која је отишла на један други правац, дошли су хиљаде дезертера који су покупљени од Србије до Русије и до не знам где, до Грчке, где их нисмо купили и доводили јер је био осудни тренутак одбране и сада у моменту кад имате хиљаду људи који долазе у наше сабирне центре где имамо једну грчевиту борбу за опстанак јер дневно гине и до стотине људи и где су нам угрожени простори јер где су питани угрожени животи 100.000 цивила јер мислите у том моменту да ме у једном моменту интересовало и да сам могао да размишљам да ли су ти људи били на нафтним пољима и ја желим данас да говорим и сведочим с аспекта момента догађања онога како се тада догађало, а не да своју неку градим слику или да градим неку слику на основу задњих ових неколико година што чујем шта је ко радио у РСК Крајини, у Војводини и не знам у било ком. То је моје гледање кад ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се зауставите мало. Ви морате да говорите овде о оном Вашем личном сазнању, а не сазнању из новина или из прича, то нас уопште не интересује, ми то знамо. Значи, о Вашем личном сазнању. Ја Вас питам, обзиром на Вашу функцију и задатке које сте обављали ова једна јединица за коју сами њени припадници а и други који су сведочили као сведоци

кажу да је била једна угледна, чувена јединица за коју су сви знали, а Ви кажете да нисте никад чули за њено постојање, то је прилична деградација овакве једне јединице како је они држе на једном високом нивоу. Осим тога, Ви кажете хиљаде неких људи су долазили. Ово нису неки људи, то је јединица која је била стална, која је постојала, значи није она одједном доведена тада 1995. као ове друге. Значи, то је нешто што постоји 1992. године као таква која је била чувена на тој територији, бар тако они кажу, сви они кажу и оптужени и остали, да се за ту јединицу добро знало, да је она била веома угледна јединица и да није тек тако оформљена на брзака у једном моменту кад је то било потребно и доведена, него да је њена традиција много већа. Е сад, обзиром на ову чињеницу, обзиром на Ваш положај, није логично да Ви не знате да они постоје или је можда Ви имате разлог зашто не знате. Питања ћемо после, молим Вас дозволите, ја сад хоћу тишину. Ако требате паузу направићемо. Разумете шта Вас питам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја Вас потпуно разумем, али ја Вас молим, ја јасно говорим и мени не требају никакви посебни уводи да би стварао неки суд или мишљење зашто знам или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате Ви шта да судите и да мислите, Ви имате само овде да говорите што Вас питам, а немате Ви да судите, Ви сте сведок, разумете, у тој функцији сте овде?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То и подвлачим да сам сведок наравно. Није мени прво суочење везано за овај случај у односу на све досад који су са мном разговарали везано за ове јединице. За мене ова јединица, као и све остале јединице у том моменту човека који је имао под командом више десетина оваквих јединица који су сви били за себе хероји или слабићи или губитници или добитници. За мене услов било каквих доласка јединица на простор код нас је био да та јединица буде, да нема идентификацију, да је способна јединица и да долази да се бори за одбрану српског народа на том подручју, тако да неке уводне, неки увод или нешто, нама није било потребно уопште нама људима који смо већ 4 године интензивно ратовали. Значи, нама који смо већ сами по свом положају, по својој оспособљености сви ми који смо командовали ми смо већ били водили специјалне јединице и прије рата били обучавани у оном систему. Узмите мене, неко ко је завршио криминалистику Факултет безбедности који је војни полицијски официр и који је био инструктор у свим тим областима и у рату наравно који је прошао више земаља за обуку, за борбу против тероризма, за борбу и неко ко је са 34 године постао генерал и војни и полицијски, јел мислите да ја треба да има неку предрасуду посебну о некој јединици од 150 људи да знам да ме интересује шта су све радили. Мене је интересовало како ће се код мене понашати и како ће да ратују на том простору где су дошли који су услови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат један. Сад Ви кажете да је та јединица дошла из Ердута, они сви кажу да су дошли из Ђелетоваца?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Начин опхођења и командовања између министарства Републике Српске и министарства Србије и министарства РСК Крајине је веома јасан. У комуникацији у свему ономе што ја знам што смо ми добили да ће се јединица, да ће јединица да крене из Ердута и за нас је та јединица кренула из Ердута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али они нису кренули из Ердута?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па то нас не интересује, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али чекајте, морате знати одакле креће јединица и одакле долази, не може да вас то не интересује?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислите да ја морам знати све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како кажете да имате све те функције које имате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Зашти мислите да ја морам знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја сад Вас питам, па немојте ми упадати у реч, не знам зашто. Можемо разговарати нормално. Питам Вас како је могуће да Ви не знате одакле, могла је доћи нека друга јединица, ако кажете ови из Ердута долазе, могла је доћи нека друга, Ви не знате њено име, а ови долазе из Ђелетоваца, то је значи потпуно два различита смера?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не немојте. Овако да би завршили ову тему на долазак, ја у то доба, све остало ће бити нека нагађања сугестивна. Ја сам у моменту обавештен кад је та јединица дошла у наш камп у Јахорину, добио сам обавештење у командној линији да је дошла јединица из РСК Крајине на Јахорину, да су дошли у одређеном саставу и где сам им издао налог да само могу једну ноћ да преноће и истог момента да иду за Трново и да се укључе јер је било тешко стање на ратишту да се укључе у Трнову да иду под команду наше тактичке полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте издали ту наредбу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ту наредбу сам издао Каришки Миленку који је био мој заменик команданта штаба полицијских снага у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некад чули за Слободана Медића?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То сам сад чуо, али тада нисам чуо то име. За мене је командант био неко други те јединица и ја знам ко је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Васо Мијовић је тада дошао као командант те јединице, тако да за мене Слободан Медић као командант јединице уопште до тог нивоа до мене никада није дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Васо Мијовић?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Васо Мијовић је био човек пуковник, добро шта је после био. Васо Мијовић је човек био кога сам ја прије тога једном упознао као команданта исто неке добровољачке јединице на простору Братунца. После сам знао, за мене је дошао као човек господина Милановића Мргуда и припадао је тада војно полицијским снагама РСК Крајине, Васо Мијовић. Он је мењао у току рата кратко, знам да је био у МУП-у Србије и да је због неког да ли саобраћајног удеса ја мислим да су га одстранили и онда је после отишао у РСК Крајину је прешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како повезујете ову јединицу са њим, то нам објасните шта је он био, командант те јединице или како?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Васо Мијовић је дошао као командант те јединице која је, колико ја знам која се састојала из три чете, значи састојала се из три чете та јединица. Васо Мијовић је дошао као командант те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командант јединице?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Те јединице је био Васо Мијовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та о којој Ви причате јединица "Шкорпиони" коју му сад идентификујемо да је иста јединица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је та јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та, значи нема шансе да је нека друга па да сте је Ви заменили?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је та јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви знате да је њихов командант те јединице Васо Мијовић, све време?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за овога окривљеног за кога Вас ја сада питам, Ви не знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам, претпостављам је могао бити тај командир можда једне чете тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан Медић, никад нисте чули за њега у то време, не сада, него у то време?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте с њим контактирали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисту му издавали неке наредбе или било шта слично?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у односу на њега? И шта се сада дешава, Ви сте значи дали наредбу, кажете коме сте тад дали наредбу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Дао сам команди штаба полицијских снага Каришки Миленку и заменику команданта специјалне јединице Љубиши Баровчанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И они су преносили те наредбе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Наравно, они су одмах узели под команду и ставили и дали наког да крену са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме су они директно, да али знате, пренели наредбу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Васи Мијовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су пренели, да се преноћи једну ноћ?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Дали су наредбу да иду на простор трновско ратиште и да се јаве тамо команданту тактичке групе, полицијске, мислим да је тамо био Љубиша Боровчанин и да иду под команду, да имају тачно да им се значи у склопу те даље тактичке групе добију задатке, војне задатке на том простору. То је оно било толико да смо ми са врха МУП-а се укључивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате шта је било са том јединицом, јел тако испоштовано да је било једну ноћ на Јахорини?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Пратили смо, итекако смо пратили војно понашање те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што итекако?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Зато што је то било кључно, то је била кључна тачка ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због ратишта?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па наравно, то је најтеже ратиште било, најкључнија тачка у одбрани Сарајева и Републике Српске, значи због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта знате даље о активностима и кретањима ове јединице?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам да је та јединица била да су је као то што зна се кад дођу такве нове јединице да ове постојеће јединице их поставе на најтеже тачке, значи тачно мислим да се сећам добро сваке квоте да је негде квота Иловице, Градиште и неке тачке, тачно знам јер ту су највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате те Годињске Баре, где је то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како да не. Где су на том простору, знам да су одмах на тај простор да су постављени, значи на најтежем том простору и знам по доласку после Васе Мијовића у једноме моменту долазио до мене где је стално тражио већу артиљеријску подршку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када су постављени ту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Оног момента кад су дошли, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је то било?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не могу да се сетим када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који месец?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам да је то било '95. година у пролеће '95. године, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не можете одредити детаљније?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су постављени, кажете, на те квоте?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: На том простору, то је дужински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики је тај простор?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тај простор по мени који је, где су их ставили 10-ак км дужне линије ратишта на којем су они били, најмање 10-ак км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико они остају на том терену?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су остали, мало су дуже остали, знам да је тражено од мене да се они повуку у једном моменту јер су трпели, били су издани, трпели су тамо и одређене губитке и међутим, ми нисмо то дозвољавали једноставно нисмо имали других могућности, морало се остати тамо до краја и наше јединице, те јединице остале су тамо дуже него што су на ров они који су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате колико би то било времена?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим да су били ту пар месеци, можда су чак били пар месеци на том простору, да су оно колико знам да већ у задњем моменту да је већ дошло до изнуривања скороме распаду тих јединица и притисак да је тад дозвољено, да смо ми успели да консолидујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о њиховим активностима, како су они успели да се изборе са непријатељским снагама?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су по ономе што смо ми добијали на том простору, на тој линији, зато смо и држали били су изузетно вискловани и веома добро су тај тактички задатак су веома добро обављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас о томе обавештавао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мене је о томе обавештавао Љубиша Баровчанин, командант тактичке групе и обавештавао ме је командант посебних јединица полиције који је био на том простору Шеховац Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је њих обавештавао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су били непосредно у команди те тактичке групе и непосредно су са њима били у оперативним активностима, није морао нико обавештавати јер су пратили те активности на командном месту на којем су били, на којем сам и ја долазио, могли су тачно да прате свако понашање иза леђа, то је једна висинска тачка где су могли да прате понашање сваког појединца како се бори и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је командно место било, то о коме причате сад?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је било једно брдо, једно узвишење, једна квота, с друге стране магистралног пута, то је значи исправно, није то било у неком објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини Трнова?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: У близини, између Сарајева и Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено од Трнова, да ли знате, од места самог?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Можда десетак. То место је било од Трнова удаљено можда 10-ак км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел су они били лоцирани негде, да ли су имали негде место, неке куће, викендице, јел су негде били?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су били лоцирани уз простор, уз ту линију коју су бранили, значи највише што су могли. Ја сад не могу тачно да кажем у којој су кући где били, а највише колико су они могли бити од линије коју су непосредно држали кад нису на тој смени највише што су могли бити удаљени негде до километар и по до два, више нису били удаљени. Значи, били су негде на тим просторима, било је ту викенд кућа, насеља. Значи, сав тај простор је био простор викенд кућа где су обично наше, обично су наше јединице користиле за смештај јер нису могли, обзиром на ратиште, нису могли ићи ни у какве касарне, збирне објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је ту укупно било људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па ја не знам, знам да су биле три чете, оно што знам да су биле три чете. Неке су чете мање, неке већа, да ли су биле три чете од 50, 60 људи, значи ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту у тим викендицама била нека команда, да ли Ви знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па не знам. Знам да је била ова команда, да је команда тактичке групе била, значи она је знам то место, она је супротно од ње, она је далеко висински, то је један висински предео који је био добар за осматрање, јер није тако близак пешадијски, није тако близак. Значи, ту је требало и до сат времена да се са тог места дође до тих доле викендица и те линије, које су биле изузетно добро, обзиром на висинску тачку, за посматрање рада те јединице. Знам где је та тактичка група, то је сасвим друга планина, значи обронак Јахорине где је била команда те групе тактичке а они су испод имали, док ове ниже команде свака чета или јединица је имала своју ту команду негде на најближем могућем мјесту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је команду обавештавао о тим догађајима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава у јединици, ипак је неко подносио реферат тој команди?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су имали линију својих команданата, командира, имали су потпуно, потпуно се јасно знало, имали су командири чета, они су извештавали своје командире, команданте батаљона и овај Васо је био ту у рангу команданта, значи команданта батаљона. То је био ранг његовог команданта батаљона, он је као такав био потчињен команданту наше тактичке групе а овај је био потчињен команданту доле бригаде на том простору. Командант бригаде је био потчињен команданту корпуса. Ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Васовић као командант батаљона, да ли знате где је он био лоциран?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он је био тамо на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој, што кажете, уздигнутој команди?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ту је био на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била нека команда у Трнову, у граду, у месту Трнову, да ли знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: У граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сви спомињу да је била?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: У Трнову је била команда наших посебних јединица полиције ПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Трнову?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не само за то где су, ми смо имали још полицијских снага поред овог дела, ми смо имали наше посебне јединице полиције из свих делова Републике Српске, значи на том простору увек је било негде око 400-500 полицајаца који су се борили на том простору. Још једна наша команда је, наше учешће је много шире било на том простору него што је ова, овај батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците овај Васовић као командант батаљона, шта је он био по чину?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он се представљао да је био по чину пуковник, пуковник је био по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па тада када је дошао био је војни, полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом моменту о којем говоримо, о трновском ратишту, војни?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни је био? И он је био значи обавештаван о свим догађајима и касније је он преносио свима вама редом како се већ ишло?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, није он нама преносио. Ту је била команда у којој је он био, команда је добијала све податке заједно са њим и они су по војој линији обавештавали, по војној тактичкој линији су војно обавештавали команду бригаде, овај команду корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нас су обавештавали у оном делу колико им је требало због сарадње са командног корпуса да им помогнем и колико је требало материјално-техничких средстава, муниције и остало да им посебно помогнемо, у замени људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези наредби, ко је давао наредбе овој јединици? Рекли сте да је одређено да држе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Фактичке наредбе овој јединици, значи, све тактичке наредбе овој јединици је давао командант бригаде у зони, војни командант бригаде у зони одговорности на којој су деловали. Значи, све наредбе војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант бригаде?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант бригаде?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Командант бригаде је био потпуковник Шеховац, мислим да је он био на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њему дао наредбе или је он самостално доносио?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није било нигде самостално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све креће од команданта овог корпуса?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Команданта корпуса, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он даје наредбе свим нижим и нижим док не дође до самих извршилаца?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, с тим што имају право на тактичко место где се боре, они имају ниво наредби. Значи, у моменту када бране одређени простор, тада је самосталан у наредбама, сваки командант чете, командант батаљона самостално руководи својом јединицом јер тад је већ немогуће другачије да се ради. Значи, у зони тактички вршења борбених дејстава командант те јединице командује са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би био?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је моменат кад су већ у борбеним дејствима. Кад су у борбеним дејствима наравно да сваки командир, командант непосредно командује са својом јединицом. Наредбе он добија са, али наредбе су већ унапред задате, тако да нема после потребе добијања наредби како ће се понашати када је већ наступила борбена, они су већ били ту у одбрани тог простора, тако да им посебних наредби није требало, сем да бране тачно зону. Они су увек имали глобалну наредбу и тактичку наредбу који простор морају да бране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А евентуално да је требало да се помере или нешто слично, да се помере са линије лево, десно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Са шире, ван свог тактичког могу су у линији да се померају тактичке групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би им то наредио у оквиру?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То би им ова команда тактичке групе могла да нареди, значи да се помере, то је командант бригаде и заједно са нашом том командом, командант војне бригаде заједно са нашом командом полицијском. Значи, они без команданта бригаде нису могли да мењају ни унутар бригаде нису могли тачке посебне положаје да мењају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај Шеховић?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Шеховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеховац, који сте рекли? Добро. Реците ми како сте уопште били задовољни њиховим активностима и оно што сте Ви обавештавани како се дешава на овом ратишту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Онолико смо били задовољни колико су држали ту линију, значи то је било довољно, то је сав ниво који је до нас долазио, значи да ли та јединица држи своју, да ли остварује свој тактички задатак или не остварује. Значи, то је све било у том домену и имали смо извештаје да су они остваривали свој тактички задатак, да су бранили тај свој простор, значи имали су стриктан простор који су бранили и они су тај свој простор, нисмо имали извештаја да су ти простори падали на њиховом простору. На њиховом простору није било пада линије, значи у потпуности су остварили свој тактички задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су они били наоружани?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па они су наоружани били пешадијски нису могли другачије ни бити наоружани, они су дошли са својим личним пешадијским наоружањем, друго нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то подразумева?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То подразумева аутоматско оружје и полуаутоматске пиштоље и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нешто у току боравка тамо још имали друго од наоружања?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су имали у склопу тактичких група који су били, имали су подршку нашу, наших оклопних средстава МУП-ових ко је имао или артиљеријских средстава које је имао сарајевско-романијски корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је та подршка долазила?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па подршка је долазила у зависности од тактичке, нпр. јер је имала свој један тактички, баш где сам ја веома често долазио, значи где је био удар према тој артиљерији, они су фактички и пешадијски и бранили приступе, правце кретања група према тој артиљерији, значи та артиљерија је била иза њих 10-ак км и ту је био цели, значи ту су били пукови који су их подржавали у зависности и од потребе тактичке, да ли да су више ценили ракетне бацаче, да ли хаубице, да ли бацаче, у зависности оно што је тактички у датом тренутку било потребно у зависности од кретања непријатеља, даљине непријатеља, величине снаге и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они могли контактирати са том подршком својом?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су могли да контактирају преко команданта тактичке групе, значи они су могли да контактирају са артиљеријом, значи командири нису могли са том, него командири су могли да контактирају са нижим калибрима артиљерије који су били у саставу тактичких група, то је највише са минобацачима до ранга минобацача 120 мм. До тог нивоа су они могли командири чета да комуницирају, имали су тај ранг, тај ниво артиљеријски су имали као подршку на нивоу тих тактичких група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су они добили наредбу да се повуку са терена?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам на коју наредбу мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајњу да се повуку, да су завршили и да одлазе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па задњу наредбу добили су када је њихов, они су били до те мере ту већ исцрпљени, изнурени да по договору и захтеву Милановића, он је прије то захтевао кад смо ми сакупили снага да их заменимо и свакако да више њихово стање је било, били су јако изнурени, исцрпљени и свакако да даљи боравак на том месту да би трпели сигурно велике губитке и да

би дошло до расула јединице. То је био задњи моменат да се такве јединице повуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада су били повучени? Добро, да ли знате где су они отишли одатле?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: За нас су, ми знамо да су напустили, организовано напустили простор као јединица организована да напусти простор Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на знате где су отишли?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па отишли су не знамо који гранични прелаз су прешли, ја претпостављам да су прешли гранични прелаз према источној Славонији тада, мислим да су ту требали прећи, сад да ли тачно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате даље њихово кретање где су завршили?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, није мене са тог неког аспекта оног момента кад су завршили дејства и када су се извукли нас то више није интересовало, било је битно да се напусти простор, такве јединице организоване да напусте простор да не би као јединице долазиле, да не би дошло до неконтролисаног понашања, значи увек нам је било битно да их безбедно испратимо са простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, о овом месту Трново и ово где Ви кажете та квота где је била на Годинским Барама, колико је то удаљено од Сребренице?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је удаљено од Сребренице неких, ја мислим да је 120 до 150 км, зависи којим путем иду, 120 до 150 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај положај који су они држали, а који сте Ви рекли да је одређено да држе, у односу на супротне снаге колико је то било удаљено?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положаје које су супротне снаге, муслиманске снаге држале, колико је било удаљено од места које су они држали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јел мислите муслиманске снаге где су дејствовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су били на 100 метара једни од друге, они су били у сталном контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу значи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Упадали једни другима, тактички упадали. Они су били у непосредном контакту, не би била пешадијска ни артиљеријска јединица, они су били на неким местима на 100 м линије једна од друге су биле удаљене, од 100 до 1.000 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете одредити евентуално ако би Вам показали карту коју имамо, да ли можете одредити тачно то место где се налазила ова јединица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Могу реон, не могу сад тачно да ли једна чета, друга, свакако да могу реоно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко име или неким случајем?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ако погледам видећу, то су мали, то су мала, то су падине имају и називе своје и простор значи. Ја знам да је то простор Иловица, Кијево, Трново, значи то је тај простор, што би рекли цивилни простор, сад оно са војних карата, то су тачке које конкретно место су држали не могу то, мислим није ме то много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то питам, пошто имамо карту да ли би могли на карти определити ако би Вам показали, зато Вас питам, па да Вам покажемо после?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам у једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо после пошто нам је карта у кабинету, па ћемо после показати.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам у једном моменту кад сам обилазио тај терен, кад сам долазио на командно место, знам на ком су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо Вам показати, замолићемо режију да нам пребаце на документ камеру да нам покажу овај део који ми имамо на карти, Ви ћете сада видети па ћете нам рећи да ли можете, а имамо и велику карту, а ово је сад фотокопија па ако можете овде да определите пошто је то најужи део где би то отприлике било? Ја ћу замолити режију да пребаците само. Хвала. Укључено је. Јел можемо да видимо нешто шта се дешава? Ево одлично. Ево, ако можете сада да видите овде је Трново а овде је значи су та да кажем мања места о којима Ви причате. Јел можете мало да повучете карту у десно, да се види овај леви део више. Само мало па да видимо да ли можете да определите, ево видите ова места Тошићи и ово, Градац. Реците Ви како.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мало значи, подижите горе Трново да иде према. Значи, још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је згодно да приђете овде ближе карти, јел можете, имате микрофон? Ајте укључите молим Вас, нека приђе сведок ближе карти, овде је микрофон. Изволите приђите овде молим Вас. Можете ту иза свеједно, пошто имате ту могућност да Ви померите карту и у исто време имате микрофон па можете да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово где сам их ја налазио, друга карта ми треба, а не ова. Значи, оно кад сам их ја први, то није ово, ово је један део ратишта, има други део према Сарајеву ратиште. То није овај део карте. Тамо где сам их ја обилазио то није овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, после кад будемо направили паузу донећемо велику карту коју имамо с тог терена.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово није према Трескавици, има други део, то није Трново, то је већ Кијево, приближава се према Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем, донећемо велику где је већи део обухваћен па ћете нам на њој, евентуално ако сте у могућности, рећи. Е сад ми реците за време тог боравка и у вези ове јединице, да ли знате да се било шта десило неуобичајено, значи да ли сте чули да се десила нека егзекуција, неко убиство Муслимана, да ли било шта сте чули у вези тог догађаја, сем овога сада, наравно с телевизије и слично, у то време?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, никада нисам добио било какав извештај, ни усмени, ни писмени да је ова јединица учествовала у било каквој егзекуцији, да је имала било какав, чак шта више једино што знам да су они у једном моменту били заробили неовисно прије Сребренице, да су они били заробили неког, да су имали једног заробљеника којег су предали снагама, та тактичка група, да ли су то они заробили, неко од њих или, али та тактичка група је имала заробљеника и да су га предали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте чули да су заробили?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Добио сам извештај, нећу да кажем да је то ова јединица њихова тактичка група имала заробљеника, али то је за заробљенике везано за тај простор, то је простор прије догађаја Сребренице био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а који је то простор?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је овај простор где су на ратишту имали заробљеника, имали војног заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица која је била?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па тактичка њихова група, не знам да ли је неко конкретно из те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била на неком претходном ратишту, па је на том претходном ратишту имала заробљенике, јел то хоћете да кажете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, ова јединица је дошла прије догађаја у Сребреници је ова јединица дошла. Значи, она је имала свој борбени простор где су цело време били на просторе трновског ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: На том простору смо ми имали неког заробљеника, значи прије догађаја у Сребреници та тактичка група је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате да ли су уопште они? Податак који сте сад рекли први пут чујем.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам да ли су они конкретно, само знам да је њихова тактичка група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта подразумевате под тим њихова тактичка група?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је значи група где су се они налазили, било је више наших јединица и једна од јединица су били и они, сад да ли је неко, исти је командант тактичке групе, да ли је њихов батаљон или неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо такво сазнање од њих, зато Вас ја то питам, од њих нисмо чули, од никога?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сад ме питате нешто, ја Вам говорим шта једино знам са тог простора. Друго, не знам ни о било каквим заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада чули филм, видели, прочитали у новинама, догађај због чега се овде суди?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То сам видео вероватно кад и ви сви. То сам видео када се почело с тим у јавности да се објављује тај филм, колико то има, пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте видели Ви то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То сам видео на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па видео сам тај филм, чин егзекуције неких тамо војника, шта су војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Егзекуција војника?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ми их тако гледамо тамо, они су за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас само шта кажете, не чујем Вас пошто доста говорите брзо и тихо?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видео сам егзекуцију неких заробљеника, војника, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели ко врши егзекуцију?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Особе, ликови који су то вршили мени нису били познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално у униформама које су имали на себи могли претпоставити ко су ти људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам те њихове униформе уопште биле познате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не. Мислим, не нешто у односу на све друге униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису се разликовале?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја их нисам посебно гледао. Значи, нисам их посебно проматрао, нисам био на том тактичком нивоу да сам долазио директно у њихови ровове, то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште некада видели некога из јединице "Шкорпиони", да сте са ознаком "Шкорпиони" на капи, на њиховим реверима и то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, нисам их регистровао. Можда су могли да носе не знам шта ја их уопште нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад ни видели како изгледају?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, на ратишту сам сретао, на ратишту су другачије мало обележавани, на ратишту сам сретао њиховог команданта Мијовића који је имао, да ли је имао белу или црвену ознаку због распознавања тог дана. Сваки дан те јединице носе друге ознаке због распознавања у односу на непријатељске војнике, јер све су униформе, углавном су све униформе исте. Значи, свака јединица се обележава само дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тада Мијовић некад спомињао да постоји нека јединица која се зове "Шкорпиони"?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, на том нивоу, то мене та команда не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да Вас не интересује, пошто видим да Вас доста тога не интересује, него успут да ли Вам је споменуо име једне јединице која се зове "Шкорпиони"?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нису то за нас били уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли Вам је споменуо, није битно да ли је Вама битно, питам да ли сте чули некада да постоје неки "Шкорпиони", пошто сви причају да су сви знали за њих годинама, па Вас питам да ли сте Ви са тог терена чули уопште да постоји? Не морате чути ако нисте?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сада ћу вам рећи нешто. У тој јединици, значи у тој где су они конкретно били, сама наша специјална јединица, значи наша која је специјална јединица МУП-а, званично специјална јединица МУП-а, они интерно су имали двадесет својих назива, једни су се звали «Плави» или «Црвени».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мене интересују само "Шкорпиони"?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Говорим шта те јединице, значи, да не би неке ствари ишле у институцију, све те ратне јединице, све јединице које имају свој званичан назив, било која, имате бригаду која има назив нпр. Гардијска бригада, они имају своје подзнакове они се зове «Пантери» нпр., значи све су те јединице, нема јединица на ратишту која није имала неки свој тактички ратни

назив због морала, због неке специфичне ствари. Нас по командама укупно, ми никада нисмо могли такву... да радимо, за нас су то биле јединице, ако је Гардијска бригада, Гардијска бригада, ако је била Прва романијска, Прва романијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте нам то већ објаснили.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја Вам говорим генезу како су се појавили неки називи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сигурно су они имали те своје називе, али то су њихови ратни тактички називи, нису службени називи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на то што по команди Вас није интересовало, нисте знали називе, да ли сте некада необавезно ван команде чули да постоје неки, као што постоје ти «Плави», «Зелени», «Црвени», да ли сте икада чули да неко зове неког "Шкорпионе", да на том терену постоји?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим да сам чуо на Палама да спомињу те јединице, да се спомене, да је неко споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те јединице или та јединица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, да спомињу «Шкорпион», међутим ми смо имали команданта једне јединице који је исто имао назив лично Шкорпион, значи наш командант бригаде, онај командант једне јединице је имао лично, значи то су били тактички задаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја све разумем то што Ви причате, али ја Вас уопште то не питам. Ја Вас значи само питам да ли сте Ви као човек успут негде чули, многи су чули, па да ли сте и Ви чули?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Вероватно да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ништа не знате детаљније о томе да нам кажете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, ја Вас питам да ли знате, а зашто је већ следеће?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видите, о овој јединици као тактичкој групи, веома добро знам њихово борбено деловање на том простору. Ако хоћете да вам кажем, као што сам већ рекао, ова група кад је дошла, како се понашала, који тактички задатак је извршавала на том реону, ко је дошао је веома добро знао. Значи, да Вам одмах будем јасан, ја то веома добро знам који је тактички задатак и како су га извршавали они који су га добили и како су га извршавали. То знам о тој групи, а друге ствари, значи нижег нивоа, односа, комуникације њихове, неслужбених назива, не можете очекивати од некога ко командује са 25.000 људи да зна, јер на стотина њихових дневних псеудо-назива они користе тактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ово је назив који је трајао дуже и није био псеудоним него су дуго трајали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Можда је за некога дуже трајао. За мене је трајао месец и по дана, два месеца колико су били, можда сад траје овде годинама та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овде, него тада?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Можда њима траје као јединица, вероватно по ратиштима, можда њима то дуго траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам Ваше сазнате, знате, не знате, чули, нисте чули, нисте чули, нисте чули, то је Ваше?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: За мене су биле јединице под командом Васе Мијовића и Љубише Боровчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у вези ове егзекуције ништа не знате у то време само сте видели?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нити је икад постојао било какав документ у извештају МУП-а и са тог ратишта и са било ког ратишта, значи да је ова јединица тако нешто или деловала или људи из те јединице да су нешто учинили да се ово десило. Значи никада то нисмо добили ни писано ни усмено. Ја сам први пут за то сазнао са телевизије, гледајући на телевизији и тад кад сам први пут то видео нисам веровао да је то та јединица урадила, нити могу данас да верујем да су то урадили. Морам да верујем ако су то урадили, али не могу да је то та јединица урадила и зашто је урадила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете претпоставити ко би могао дати такву наредбу да се тако нешто изврши?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Са тактичког нивоа нико. Значи, са нивоа тактичког нико. Значи, са нивоа тактичког нивоа, командног, тактичког нико наредбу није могао дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао дати?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није могао дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је дао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја не знам да је дао, ако Ви знате, ако имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам Ваше сазнање, вас саслушавам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је уопште могао донети такву одлуку, да ли Ви можете да претпоставите?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не могу да претпостављам јер по командној, оно што знам да, не могу ту, једну незакониту одлуку, такву наредбу није могао издати нико. Ко је и зашто је издао то најбоље знаји, своје одговоре могу дати људи који су то урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питамо да ли Ви знате то, мислим шта сад они знају? Добро и ништа не знате касније о тој јединици да ли је наставила да постоји, да ли је она растурена, како је завршила, кад се завршило то што се завршило на терену, Ви немате сазнања?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ево да Вам кажем, то је била '95. година, значи то је било време, опет понављам, интензивних ратних дејстава на простору где су падали и други делови Крајине, значи један део где се једноставно није водило дневно рачуна ни о губитку стотине војника. Ми смо тих дана имали за један дан губитак стотину војника на Мајевици, где је изгинуло, где смо значи имали у Крајини, значи падали су градови дневно и у том једном таквом односу. Зашто ја то износим, што кажем шта све није у том тренутку могло да интересује, јер сте имали дневно, значи дневно такве интензивне активности где смо дневно губили, нестајале целе бригаде су дневно нестајале, гинуле и градови нестајали баш у то време, онда мислим са становишта неке врховне команде којој смо припадали, не могу, нисмо водили, нисмо могли ни имали времена да водимо уопште о мртвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи не знате шта је било, само толико, не морате толико објшњавати?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па хоћу да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам да ли знате ко је дао оружје овој јединици, да је тако назовемо? Ко је наоружао директно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ова јединица је дошла по директном договору између Милановића и нас, она је дошла, значи, био је договор да дође опремљена, пешадијски опремљена и обучена јединица, да нам не шаљу дезертере, јер ми смо имали наше дезертере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је наоружао јединицу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Она је за мене дошла наоружана, РСК Крајина је наоружала, знам да су дошли из Ердута и имали су ниво наоружања су имали пешадијског оружја кад су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сазнању, да ли је ова јединица припадала војсци Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па по мом, реално, објективно, морала је да припада јер све јединице су морале да припадају на том путу, такве су имале стање, све јединице су биле фактички под командом војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том периоду било неких јединица које су се тако једноставно оформиле и дошле на ратиште?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нисам то пратио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ову конкретно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја заиста не знам, источну Славонију, објективно нисам пратио, објективно сам више пратио други део који се наслања на Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ову јединицу конкретно знате да је припадала војсци Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Дошли су, за нас су званично дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од њих добијали наређења и све што је било потребно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Значи, и они су тражили да их повуку, преписка је била између нас и Милановић Мргуда, значи он је за нас институција, помоћник министра је био за одбрану, значи са њим смо то радили као са институцијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко им је дао униформе евентуално?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам. Све јединице, претпоставка је да једну јединицу ако шаље једно министарство онда мора да даје униформе, то је код нас тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Само ћу Вас сада питати, пошто ја више сада немам шта па ће наставити чланови већа да Вас питају уколико буду имали питања. Само ћу Вам показати пар ових писмена које имамо и Ваше ту потписе, рецимо један од тих. Исто ћу замолити на документ камеру ћемо да пребацимо, само да ми кажете да ли је то Ваш потпис и да ли је то нешто што сте Ви евентуално, извештај који сте Ви поднели? Један од њих је тај и још ћу Вам. Молим вас режију да пребаци на документ камеру. Хвала вам. Само да се окренемо другачије, е тако. Ево видите ту је рецимо један од тих. Да ли је то Ваш потпис? Спустите мало доле да видимо горе.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Само изоштрите, само да причитам. Вјероватно да јесте, мислим нема разлога да. Јесте тај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јесте?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сад тачно потпис гледам али није битно. Значи, јесте то је комуникација која је била између мене и...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ради транскрипта да кажемо да се ради о документу који има ознаку 03591014 Министарство унутрашњих послова, Кабинет министра Пале, пословни бр. К/М 764/95 од 23.06.1995. године. Ево Вам још један.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није ми јасно какве овај документ има везе са овом јединицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, па не питате Ви нас, ми Вас питамо. Питамо Вас да ли је то Ваш потпис, ради тога да ли сте Ви то потписали и да ли је то нека од наредби коју сте Ви издавали, само у тој функцији, ништа нема никакве везе? Документ бр. 03590861 Република Српска, Министарство унутрашњих послова, бр. К/П-1-278/95 од 12.06.1995. године. Ево видећете текст који је. Овде заиста пише за Вас да је неко потписао, али пише и сам текст па да нам кажете да ли је то једно од ствари. Изволите? Да ли сте упознати с овим текстом уопште?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово није мој потпис, али сам потпуно са овом активношћу упознат и сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо још један, има још неколико који нису тако битни, али ево овај можемо, такође носи ознаку 03590849 Република Српска, Министарство унутрашњих послова, Кабинет министара, број К/П-1-299/95 од 17.06.1995. године. Ево изволите, изјасните се још на овај, па ако буде неко имао предлога за евентуално још неки докуменат који се заиста налази овде, ја сам издвојила овај, сматрала сам да су они најбитнији па Ви? Молим Вас поново да се вратимо на документ камеру, само имамо још један докуменат па ћемо онда да завршимо у овом моменту. Хоћемо моћи да се вратимо на документ камеру? Хвала. Само да се изјасни да ли је упознат с овим. Све то имате.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам да ли сам га потписао, али иза ове активности, значи иза ове активности стојим апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је само било, значи ништа није посебно значајно, ми то имамо у списима предмета и сви наравно браниоци, пуномоћници су то добили па смо само хтели да видимо овај Ваш потпис и да ли сте упознати с овим што смо Вам презентовали. То је што се тиче мене, можемо вратити поново на судницу. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Ковач, Ви кажете да је заменик команданта специјалне бригаде полиције, јел тако, на Трнову, тада био Љубиша Боровчанин?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он је био командант тактичке групе која се шири, протеже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је био командант тактичке групе?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево ја сам себи прибележио?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он је био и заменик команданта бригаде.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И заменик команданта бригаде?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Специјалне полиције Републике Српске Крајине.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је био командант?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Био је Горан Савић.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он није био ту на Трнову?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није на том задатку био.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Горан Савић је био командант специјалне бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, чекајте.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам што говори име Саво Цвјетиновић?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је он био?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он је био командант посебних јединица полиције МУП-а Републике Српске.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је он био тада?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам, можда је чак био на том простору. Ми смо у организацији МУП-а имали специјалну бригаду, имали смо посебне јединице полиције, имали смо класичне станице. Он је био командант посебне јединице.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Према овом једном документу би се дало закључити да је он био командант штаба истуреног командног места на Трнову Саво Цвјетиновић?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Може бити командант штаба на истуреном месту, може да буде.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја пред собом имам, председник већа је одлучио да Вам то предочи, да то и видите, јер то је телеграм један који је упућен између осталог и Вама. Насловљен је телеграм, телекс у ствари, као малопре оно што сте видели од 24.07, он каже овако, извештава: «Да је ноћ на трновском ратишту протекла мирно. Извршена је смјена јединице МУП-а Србије «Шкорпије», четом Посебне јединице полиције Бања Лука, смјена извршена без проблема». Дакле, Саво Цвјетиновић са истуреног командног места извештава и Вас, између осталог, о томе како је извршена смена јединице МУП-а Србије «Шкорпије», МУП-а Србије?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То сам објашњавао много и неким другим судовима. Једноставно, та непрецизност вођења те јединице као МУП-а Србије је и код Саве Цвјетиновића и Каришка Миленка, мог заменика и код осталих су то намерно радили, потурили су МУП Србије као због једног моралног стања да су мислили доле борци да нас је помагао у то време МУП Србије што није тачно. Нису нас помагали, нит су нас, Милошевић нас је тада блокирао и водио ка поразу и то је истина.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово сам Вам прочитао и због нечег другог.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: ...није шансе било да тај МУП Србије, пак шта више смо били изблокирани и са горивом и са свим и свесно су нас водили да изгубимо рат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово сам Вам прочитао и због нечег другог зато што Ви кажете како је за Вас командант те јединице састављене из три чете јачине око 120 до 150 људи био пуковник Мијовић. Међутим, Мијовић, опет једним телеграмом од 19.07.1995. године обавештава МУП Републике Србије, јединица за АТД, претпостављам Антитерористичка дејства, дакле то је, он као командант јединице за АТД, Антитерористичка дејства извештава МУП Републике Српске на Палама да је јединица за АТД МУП-а Републике Србије добила наређење да се до 12 часова, 20.07.1995. повуче из зоне борбених дејстава у реону Трнова, ради одласка на друге задатке, а ево видели смо оно малопре «Шкорпије» напуштају тај локалитет 5 дана касније. Е сад како то повезујете са оном Вашом тврдњом да је командант и ове јединице био Милић?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Које јединице?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ове јединице «Шкорпије» која је, значи после њега практично остала 5 дана на ратишту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како мислите да је остала после њега?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па из оног телеграма малопре Саве Цјетиновића, произлази да су они напустили у току 24-ог?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То су замке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису замке, то су нека документа.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Замке су да не би ми, ја имам низ докумената које је неко оформљавао и писао, да ли да су моји команданти или други и који су доста у начину ословљавања и прецизности нетачни и који су у датом тренутку можда тактички, значи, не можемо говорити о неком квалитетном или је можда тактички намерно замена. Суштина приче је да тај Васо Мијовић је тражио да се они цело време у неком том задњем времену су били издани и тражили да се повуку и он је покушавао са разним фингирањима депеша, разних фингирања депеша да направи притисак да се они врате. Ја сам знао за то и нисам хтео у то време ни да га примим ни да се чујем са њим јер нисам дозволио то померање јединице до момента док ми нисмо обезбедили њима замену и сва је то прича око Васе Мијовића. Где је Васо Мијовић био у току врата, кад је био, кад је био у МУП-у Србије, кад је био у РСК Крајине, ја то не могу тачно да оценим, јер је долазио по различитим, у рату је долазио једном смо се сретали у рату као припадник МУП-а Србије кад смо обезбеђивали Милошевића кад је долазио на Јахорину, други пут је дошао као припадник РСК Крајине и ја знам логично шта се дешавало тако да ја статус Васе Мијовића не могу да. За нас је био тад у статусу припадника РСК Крајине, такав је дошао и тако се понашао. Кад је хтео да извуче јединице, покушавао је да прави притиске да извуче јер објективно је било стање у јединици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да они у ствари, да Мијовић с овом јединицом за АТД није напустио тај терен Трнова 19.07. како обавештава МУП Републике Српске на Палама, а «Шкорпије» видели смо из ове депеше Цвјетиновића они напуштају смене извршене 24.07. неспорно, да ли то значи да је и он остао, да он то само обавестио и фингирао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја само да кажем, да ли је он остао или није остао, значи да ли је он лично остао до задњег дана, ја то не могу да знам. Ја могу само да знам, могу да вјерујем да је ако су наши команданти известили кад је извршена замена тих јединица, вјероватно сигурно извршено тада, а да ли је сам Васо Мијовић који дан прије отишао или није са тог терена, постоји могућност, обзиром како се знао понашати и да је отишао а можда и није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није само ово.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видите шта је тад било могуће – да окренете телефон и да кажете с неког дела и да наручите депешу у име Вас и да је Ви не потпишете, тад је могло у МУП-у, значи има доста депеша који су у име мене потписани, а које ја нисам потписао. Има одређених људи који имају право или могу да ураде, да потпишу, да не говорим да са било ког места из РСК Крајине па чак и МУП-а Србије, у то време се могло направити и оформити документ депешиног из дежурне службе МУП-а Србије, могли сте оформити документ, могли сте да оформите ако сте имали такву позицију, а он је могао да има, да оформите један такав документ да пошаље, да дође испред МУП-а Србије или МУП-а Републике Српске да то тражи МУП Србије. То је тако у то време ратно могло да буде. Значи, ја вам сад говорим шта се могло дешавати и како је могло да буде. Сваки од њих мора да се изјасни и да каже где је у том тренутку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Најинтересантније, господине Ковач, у целој овој причи Вашој што сте Ви први који неког њиховог непосредног претпостављеног старешину помиње Мијовића. Ево командант Медић, кога смо ми саслушавали ту он каже ја сам командант те јединице, нико ми није надређен тамо него генерал Милошевић као командант сарајевско-романијског корпуса, јер он не помиње никаквог Мијовића као непосредног претпостављеног старешину, па сад да пробамо да разјаснимо ствар?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знате како, како да разјаснимо, ствар ћемо једноставно разјаснити. Господин Мијовић је човек који је постојао, да је господин Мијовић човек који је довео ту јединицу и да је он био, што се тиче те јединице у контакту са нама, са нашом командом. Да ли је доле командир чете, ранга командира чете, и ако је господин Медић био у рангу командира чете, као што јесте, да ли је он имао контакт са командантом војне бригаде – јесте, да ли је могао да сретне Милошевића који директно командује – јесте, да ли он може да се изјасни да му је Милошевић био командант доле – свакако да може и јесте му био Милошевић командант, генерал Милошевић му јесте био командант. Значи, он је потпуно с једне стране у праву исто као што сам ја у праву кад кажем који је човек био задужен за ту јединицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за називе «Кајман», «Плави», «Мунгоси»?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јесам више последије у задње време него тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада, тамо?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Плави ми је можда асоцијација, «Мунгоса» смо имали, као специјалну јединицу и у Братунцу а чуо сам и после да су били «Мунгоси» та нека која је дошла из РСК Крајине, значи то су њихови називи, оперативни, једни друге прозивају. Нису никако службени називи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада на трновском ратишту да ли је била јединица «Плави», рецимо и ко је био њихов командант, одакле су били?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: За мене, ако мислите конкретно на ову јединицу била је јединица са три чете, командант те јединице је био Васо Мијовић. Једне чете могао је да буде вероватно господин Медић. Друге двије чете ко је био не могу сад да се сетим, не могу да се сетим имена командира чета, не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Медић је тамо дошао, према свим тврдњама које смо чули и од њега и од осталих оптужених и пуно сведока, дошао је с јединицом јачине једне чете плус извиђачки вод, то је отприлике неких 110 људи из Ђелетоваца?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да ли је дошао он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Два аутобуса, па камиони?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Заједно да ли су све три чете дошле, значи ја гледам целину једну. За нас је дошла ту једна целина која се на Јахорини, да ли је, ја само знам Васу Мијовића као команданта све три чете. Да ли је Медићева једна чета, а друге двије нису Медићеве, ја то не могу да сад у овом моменту заиста не могу да улазим. Значи, да ли је Медић са друге двије чете, ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су те друге две чете имале неке називе, неког овог типа?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Можда су могле имати назив «Плави», али ја говорим о ономе службено шта је за нас у том моменту било. Значи, дошле су јединице из РСК Крајине ранга, у организацији три чете. Значи, у организацији три чете, командант им је био Васо Мијовић, стављени су под тактичку команду како су ставили, за мој ниво руковођења ја нисам могао ни да знам. Како се људи изјашњавају, наравно да им је био командант Милошевић, наравно да је он био тамо, јер су они ратовали под његовом командом, то је сасвим нормално. За нас, у нашој организацији, особа контакт, значи што се нас тиче довођен је био Васо Мијовић, да ли је Васо Мијовић њему био на терену, да ли је том четом Васо са њим командовао на терену или није, не мора да је командовао, та чета је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте Ви били на Мијовићевом командном месту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То није било Мијовићево командно место, то је било једно истурено, једно командно место тактичке групе, значи једном сам долазио на то место. То није место, командно место ове јединице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, сваки командант има неко своје командно место, тако да их може имати више заједничко, али у том смислу кажем да ли сте били у том командном месту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Командна места бригаде су била нпр., конкретно три бригаде су биле у Војковцима која је то покривала. Други део је био у Трнову, трећи је био на том делу, значи ти где смо ми долазили, значи тактичка група која је њих тада покривала у зони коју су они тада радили, кад смо долазили ту у зону, тако да је један простор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Отприлике јел знате линије, линије раздвајања, борбене линије које су тада биле актуелне?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видите, та њихова линија се кретала од сарајевског, од насеља Војковића од Крупца је кретала линија раздвајања која је

ишла ободима, нижим планинским ободима, села, кијевских, трновских села кроз према Трескавици и даље правац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, то ћемо после с оном картом.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су били у том делу, значи имали су конкретно свој тактички задатак. То је један ниво команде који ми знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас ја нешто питам, колега ме је сад подсетио. Значи на овом сада писмену које је прочитано, сад ја не могу да га нађем, извештај да се повлачи јединице "Шкорпиони", ту стоји «Обавештавамо вас да је јединица АТД добила наређење да се повуче са зоне реона Трнова ради одласка на друге задатке». Јел Ви знате уопште за постојање оваквог једног дописа?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Којег дописа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ово што сам Вам сад прочитала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Верујте, дневно је могло да долази стотине дописа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам за друге, питам само за овај да ли знате..., МУП Републике Српске, Пале, па онда обавештење и ту је командант пуковник Василије Мијовић потписао, то Вас питам, да ли Ви знате да се повлаче, да је стигло овакво обавештење од њега?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Што се они повлаче? Мислим да ли знам. Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакво посебно питање.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Само да будемо прецизни јер ово су прецизне ствари и он је, ја знам да је он тражио да се та јединица повуче, јер је он довео и тражио је да се повуче. Ми док нисмо обезбедили замену то нисмо дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за ово писмено, ништа Вас друго не питам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ако будете прецизни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизно сам Вас питала да ли знате, Ви увек идете у ширину, па не морате толико. У реду хвала. Изволите? Сад је пола 12, да направимо једну паузу па да онда идемо редом, тужилац, а и због сведока да се мало одморимо. Направићемо паузу једно 20-ак минута па ћете моћи и Ви мало да се одморите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине ради паузе за одмор у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан још једанпут. Сад ћемо да наставимо са питањима. Почећемо од тужиоца, изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је наступила криза '95. године у Републици Српској по питању војних дешавања, сведок је рекао да су се обратили, условно речено у ширем смислу, свим православним народима, па и Србији и тражећи одређену помоћ. Да ли су добили неку помоћ из Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили помоћ из Србије?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Добили смо неколико стотина припадника полиције који су регулисали саобраћај на правцу Бањалука – Бијељина када су излазиле избеглице из Крајине. То је све што смо добили помоћ од Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у војсци?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ових 500 припадника МУП-а Србије које су биле распоређене у другим реонима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је реон, регулисање саобраћаја, толико су били опремљени да су могли да регулишу саобраћај од Бијељине до Бања Луке и они су помагали, јер то је време било кад је пала Крајина, Книнска Крајина када је пала и они су тада регулисали саобраћај и помагали извлачење избеглица из РСК Крајине према Србији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно, да ли су учествовали у ратним дејствима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће питање: Да ли је било војне сарадње између оружаних снага Републике Српске и Републике Српске Крајине пре '95. године?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је било?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сад то морате, ја знам преко одржавања заједничких контаката да смо ми, обзиром на угроженост пре свега РСК Крајине да смо у неким тренуцима на просторима где се заједно граничимо, углавном више су биле договоране помоћи, а врло мало их је било, што ја знам. То вам војне структуре могу боље објаснити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можда знате да ли је ова јединица, колико се сећате наравно учествовала у тим активностима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам. Што се тиче ове јединице рекао сам за мене ова јединица је једна бројка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Имам овде две депеше. Ја бих молио суд да предочи сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по датумима да би могли или по бројци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам овде класификовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо пошто имамо и ми одвојено, па само да видимо о чему се ради. То је из овога? Јесте, то је ова јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једна, а друга је, претпостављам ова од 10.07., јесте то сам издвојила обе. Хвала лепо. Да предочимо па ћете онда питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да прокоментарише садржај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим режију да пребаци на документ камеру. Извињавам се само да кажем у вези депеше под бројем 02114887 Република Српска, Министарство унутрашњих послова, Полицијске снаге Пале, број 56/95 од 06.07.1995. то је прва, ево изволите.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Могу, могу само Ви окрените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите да?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово је једно класично измештавање и ово је отприлике потписао један од мојих заменика помоћника или командант оперативног штаба у том времену. Значи, ово је једно класично извештавање и мислим није спорно у неком делу, у ком делу, ово је широк круг где се извештава о зонама дјеловања и оно што вас конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ставу два наводите ко све учествује, између осталог и МУП Републике Српске, шта то значи, Србије?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Србије? Ја сам вам рекао да су помоћник, мој заменик командант штаба и командант ППП-а на терену су увели једну терминологију МУП-а Србије да постоје снаге МУП-а Србије више из једног моралног чина, међутим, тамо није постојала снага МУП-а Србије, то је била јединица из три чете. Снаге МУП-а Србије нису постојале. Значи, то се односи на једну или чета, три чете, мада сам их ја доживео као заједничку, као једнију јединицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, довољно је. Хоћете следећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у вези овог првог. Сад имамо још један докуменат под бројем 03591294 Република Српска, Министарство унутрашњих послова, Кабинет министра, број 64/95 од 10.07.1995. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наређење под тачком 1?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Прво да кажем, што се тиче овог документа, ово није мој потпис, то можете да видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пише «за». Ја видим пише «за».

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јако је битно молим Вас. Хоћете ми дозволити да се изјашњавам или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, само изволите?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово је јако битна једна ситуација везана за Сребреницу. Значи, потписао је један мој помоћник и тада је дошло до, ја сам тада био тада заменик министра. Узмите мало, дајте заглавље још једном. Погледајте, на основу наредбе врховног команданта оружаних снага Републике Српске, а у циљу сламања непријатељске офанзиве у Сребреници. Значи, на основу наредбе врховног команданта, ова је у једном делу дешавања у Сребреници и ја сам као командант полицијских снага и заменик министра, одбио један захтев Председника Републике да полицијске снаге учествују, одбију дејство у Сребреници, не из разлога што смо знали шта ће се десити у Сребреници, да ће доћи до неких, било каквих незаконитих радњи, погубљење и било чега другога, већ из моје процене и мог односа са генералом Младићем и једне процене да сребреничко ратиште није било битно гледано са укупно распореду снага и знајући да је то више било потреба ангажовања полиције због сукоба Карацића и Младића ко је врховни командант, то ми је дословце Карацић на састанку пренео, да му је требало проформе две полицијске јединице да иду, јер је та битка већ унапријед добијена тамо и тамо није било потребе за неким озбиљнијим полицијским снагама на том терену. Не знајући за стање на сарајевском ратишту и знајући за неке друге договорене издаје на просторима, губљења територија како са муслиманске тако са српске стране, знајући да су муслимани повукли Насера Орића из Сребренице и да без њега тамо нема никакве одбране и било чега другога и да је то све исфигирано, намештено у

смислу војно тактичкој бици, уопште не размишљајући о нечему шта се може десити иза тога какве могу бити жртве и било шта друго. Значи, у том времену, на самом почетку заузимања Сребренице, ја сам то одбио страхујући се за простор Сарајева, јер нисам ни по коју цену хтео да извучем јединице са простора одбране Сарајева, значи простора који су војно тактички толико били угрожени, радно једино били угрожени, а не Сребреница, што се тиче Републике Српске, ја сам то одбио и напустио сам сједиште МУП-а. Чак сам са Љубишком Боровчанином који је био командант ових јединица у Сарајеву, командант тактичке групе је био договорио да покуша да избегне, да нестане, да једноставно прескочимо ту наредбу пошто смо ми то знали, некад не можемо нешто да извршимо у току рата, знали вешто да прескочимо. Ја сам напустио простор, међутим, директно је Председник Републике назвао Каришка мог заменика и Боровчанина и издиктирао им ову наредбу. Они су ту наредбу пренели овако како су је пренели и наравно потписали су, незаконито су ставили «за», онај ко је потписао ово у име мене није могао потписати, јер овакве наредбе може само да потпише министар и његов заменик, а за заменика министра овај ниво овлашћења заменика министра не може нико да потпише у овом нивоу овлашћења. Међутим, неоспорна је наредба врховног команданта, па о њој не можемо, по закону он има право да нареди. Зашто ово говорим? Ово говорим из разлога што ова наредба се на начин како је настала није се могла реализовати нити је реализована у потпуности. С друге стране, због неких других ствари које ће доћи на ред, које су долазиле на ред кад је у питању Сребреница везано око даљњег учешћа МУП-а у свим догађањима Сребренице. Требало ми је дуго година да објасним и Хашком Трибуналу и јавности да смо ми тамо били као један државни организам. МУП је био аутономен и имао је своје законско деловање, врховна команда је била ауторитативна, имала је своје законско деловање и с друге стране да дође на ред свако онај за потезе своје које је урадио добро и лоше на том простору, узима као своју одговорност, а не као одговорност укупно Републике Српске и српског народа. Ово је једна, да не би имао после много питања, тако да кажем, ово што ме питате даље да ова наредба која је била и за ову јединицу да се измести, она, колико ја знам, ова јединица која је дошла на испомоћ она никада није била измештена нити је реализована да се ова јединица измести на простор Сребренице. Они нису могли напустити никад своју зону одговорности ратишта. Значи, ова наредба у њиховом погледу није могла. Говорим о јединици, а да ли су појединци се негде појавили или не, ја то не знам, али као јединица никада није била измештена нити је могла бити измештена. Говорим о јединици која је дошла на испомоћ из РСК Крајине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тачка 4?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не. Мислим, написали су напред о начину измештања, извлачења. Оно што ја знам, ова јединица, а знају то и нек се изјасне ови из јединице, ја никад нисам добио, последије сам се, после неколико дана сам се итекако распитивао за простор искључиво трновског ратишта и тад сам био извештен да линије држи, да припадници ове јединице држе своје линије које су држали. Значи, ова јединица је држала цело време своју тактичку линију, цело време операција у Сребреници она је држала своју тактичку линију на Трнову и за мене, оно што ја знам и сугирно је да јединица као јединица се

није извукла са овог простора. Да ли су појединци ишли, како су ишли, то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће питање: Овде је скоро потпуно неспорно утврђено да су заробљеници који су ликвидирани у близини Трнова доведени из Сребренице или околине и нисмо успели да утврдимо ко их је довео, али из Вашег излагања испада да постоје спорови између војске и полиције. Да ли су полицијске јединице и да ли Вам је познато учествовале у њиховом транспорту на тих 120 до 150 км или нису, а ако нису ко је могао да их транспортује? Колико ви знате, уколико не знате, евентуално шта можете проценити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само моменат, изволите? Тужиоче молим Вас Ви искључите само да. Сад можете.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Знате, да сведок не би био у заблуди, јер је тужилац рекао да је неспорно утврђено, само суд може неспорно утврдити нешто, ја бих молио само да се то изузме и да се каже шта је то? Може само једно виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашим сазнањима која смо до сада чули од одређених сведока. Ја ћу да питање оформим, није проблем. Значи, по нашим сазнањима, а од сведока који су давали исказ у овом поступку чули смо да су та лица која су стрељана доведена из Сребренице па све онда даље овај наставак. Значи, није као неспорно него као неко сазнање које смо ми чули у току поступка. Само у том делу? Изволите питање даље овако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да поновим. Рекли сте да је постојала нека.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не морате понављати могу да одговорим на питање. Никада организација МУП-а ни снага које су биле под командом, значи званично говорим о снагама, ни организацији МУП-а никада ти, било који заробљеници са простора Сребренице нису могли бити превожени у правцу Трнова. Искључива наредба моја је била од полицијских снага МУП-а, значи то нема везе с овом јединицом већ у неким другим деловима који се дотичу односа у Сребреници да све заробљенике на простору Братунца, Сребренице и тог дјела да их све значи уредно, да им не предају чак ни Братунац, већ да их уредно заробљенике у аутобусе и да их предају команди зворничке бригаде према Звонику. Значи, све јединице, те све ратне заробљенике да искључиво иду правац транспорта према касарни Зворник и према, шта даље, то је зона одговорности војске. Никада МУП ни било ко од МУП-а нити је под командом МУП-а није могао однекуд, а и како другачију наредбу да добије да било које заробљенике на други начин, на другу страну, МУП ни команда МУП-а никада није знала за овај транспорт и за купљење ових војних заробљеника који су се нашли у Трнову. То смо ми сазнали када смо видели, ја лично сам сазнао гледајући ову касету на телевизији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање. Да ли се сведок сећа кад је закључен војни споразум између Републике Српске и Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он је увек постојао у неким договорима '94. године један војни закључен а заједничка команда је установљена почетком '95. године заједничка команда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је и пре тих званичних споразума било сарадње између војних јединица једних и других?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Више је било у времену док је постојала САО Крајина, значи када је постојала САО Крајина, више је било те војне, тада је било много више те војне сарадње када је била САО Крајина а не Република Српска РСК Крајина. Из ког разлога? Зато што у моменту настајања Републике Српске, РСК Крајине и закључен мировни споразум, то је онај Венс Оенов план за простор Хрватске, тако да тамо није било ратних дејстава и није било потребе, тако да није било потребе за том војном сарадњом. Тек '94. године када Туђман креће са акцијама напада на Бивоље Село и напада на РСК Крајину, значи поготово после акције «Олуја» и осталих напада на РСК Крајину, тада долази као једна нужна потреба и покушаја да се обједине, да се помогне да се обједине оружане снаге Републике Српске и Републике Српске Крајине. Значи од '92. године до '94. године није било потребе јер је у Крајини био мир, у РСК Крајини је био мир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Само ћу се ја надовезати на тужиоца. Да ли Ви знате да је ова наредба донета, за постојање ове наредбе овакве каква је сада, ту пред Вама?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Која, ова наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То сам, за ову наредбу сам ја, за ову наредбу у овом облику сам је ја видио, ја сам је видио први пут кад су ми је из, Тужиоци Хашког трибунала предочили овај документ, овакву ову наредбу, значи у овом у оваквом садржају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова директна наредба, каква је таква, да ли сте је Ви у то време?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, ову наредбу, да, да. Ја је нисам видио, нисам је видио зато што су је неки моји сарадници склањали од мене. Јер да сам је, значи ја сам знао шта су радили ал сам им прећутао, прећутао, јер је наредба Врховног команданта, покривени су, али мени је нису предочили јер су прекришили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте значи у то време, у то време хоћете да кажете да Ви нисте знали да постоји оваква наредба?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Оваква не. Знао сам за наредбу, да су прихватили наредбу. Знао сам за наредбу Врховног команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не питам Вас, питам Вас конкретно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је битно. Молим Вас. Ако ћемо да, ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте знали за ову наредбу, па дозволите да Вам даље питање, па ћете Ви рећи зашта сте знали. За ову наредбу такву нисте знали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако кажете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни зна, да ли сте знали да је неко овакву наредбу потписао за Вас?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, овакву. Знао сам да је издата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте. Прво о овој па ћемо рећи шта?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, овакву, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално после тога чули да је неко овакву наредбу потписао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: После сам сазнао да су извршили наредбу Врховног команданта о упућивању полицијских снага. Какав је садржај наредбе, како су је обликовали нисам је ни гледао, нит сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да потпише уместо Вас оваку једну наредбу, веома озбиљну?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Могао је да искористи мој заменик, прије свега да расчистимо. Ову наредбу су они морали да изврше јер им је Врховни командант, њима је Врховни командант оружаних снага Радован Караџић њима издао наредбу да морају, дакле они су то морали извршити. Они су то морали извршити. Они би дошао под кривичну одговорност, под кривичну одговорност да је нису извршили. Значи, с тим што механизам којим је требало да се то укључи је предвиђао моју укљученост и ја сам, моју укљученост механизам. Значи ја сам могао да избегнем и да кривично одговарам, ја сам тада, ја бих вероватно то. Ја сам удаљавањем физичким избегао да је не потпишем а да физички, а да кривично не одговарам. Тада је било вођено ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се физички удаљили?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па склонио сам се с Пала. Отишао сам у други центар у Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се склонили да не би потписали наредбу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Видите нешто. Да расчистимо једну ствар, да расчистимо. Суштина мог избегавања овога је, није догађај у Сребреници, већ сукоб између Младића и мене и потребе тактичке моје процене да јединице МУП-а треба да буду на сарајевском ратишту, а не да везујемо са било са чим да смо ми знали да ће се нешто било шта десити са ратним заробљеницима у Сребреници. То нема суштину, суштина је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, разумем ја шта Ви причате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јако битно је, јако битно. Значи мене ту није било, није било ни министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви могли обзиром на Вашу функцију у то време да избегнете да не примите такав један докуменат и да се склоните уопште у таквом једном моменту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Једноставно у рату имате. Значи у тактичком понашању имате, никад не смете писмено одбит наредбу, али опструкцијом да не можете да извршите, извучете јединице, не можете да потпишете док неки моменат не прође и тако је не извршите. То је било значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се за такве врсте опструкција такође одговара?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Наравно да се одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прихватили значи да можете да одговарате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико се сазна да сте избегли то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, знали су ја сам отворено рекао да нећу, али услов, однос је међу нама био, ја сам тад члан био врховне команде, кад замењујем министра, члан врховне команде. Ја сам могао да се борим да тактички процењујем, да процењујем, да кажем да неке снаге не могу тактички извућ и ако је дошла наредба. Да не могу тактички да извучем са неког

простора, јер угрожавам ратиште. Угрожавам ратиште и не могу то физички да изведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се могли обезбедити да се не деси ово што се десило, да Ваше име и презиме стоји?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Шта, а шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите, ја бих да питам. Немојте ми упадати у реч. Да стоји Ваше име и презиме па «за». Да ли сте могли избећи да то иде на нечије туђе, заиста ко је потписао. Ипак ту стоји да је, да сте, да је неко потписао на Ваше, у Ваше име?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Молим Вас овако. Немојте ми пет питања постављати ја овај, реците ми једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то је једно, а све се надовезују, не морам тако?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Шта сте мислили кад кажете, ово шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете избегли сте да наређујете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не молим Вас, реците ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десило се да неко потпише за Вас?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јако ми је битно шта је, значи шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекла сам Вам. Да неко потпише за Вас?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да неко потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Вашим именом и презименом?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: У начину рада, организовања МУП-а, сваког и институција па и код Вас у правосуђу имате једног тужица и више заменика па је потпис, па је потпис, различити су потписи а једно име стоји. Начин значи рада у МУП-у је такав да сваки помоћник може за министра да потписује значи, а стоји име министра и то је нормална комуникација у руковођењу, у руковођењу и командовању. Даље где је свака команда нормално стоји командант штаба да може бити моје име, заменик мој и помоћник да потпишу мене. То је сасвим нормално, нормално из начина ратних дејстава и свега да увек један може да погине, други да може да потписује, али институција команданта штаба једина институција, ко за њега потписује то је ствар унутрашње оргнизације, али је институција, значи једино институцаја команданта штаба је институција која може, значи из његовог штаба може ићи наредба неким јединицама да би оне могле да се покрену и онда не може писати име и презиме заменик команданта штаба на пример Каришки Миленко да је он, ако је он потписао или неки други, ил неки не знам, лако се може извштачити чији је ово потпис али значи. Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили. Ако сте већ успели да избегнете тиме што нисте били ту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да Ви директно примите наредбу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таква каква и сазнате за њу, да ли нисте мислили да можете да избегнете и управо и ово да стоји Ваше име и презиме?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не. Нисам то могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или пак то остаје као траг?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја то. Не, не. Нема везе, ја се, ни једног трага се нисам бојао нит сам. Зашто бих ја размишљао да неки траг остане, не остане,

ако нисам размишљао о некаквом делу које ће се десити. Значи да се није десила, да се није десило што се десило иза у Сребреници, значи са ратним заробљеницима, никад ово не би био предмет разговора да ли је неки мој помоћник потписао неку наредбу или не. Не би то никад био предмет, тако да нема разлога да сам ја требао да размишљам шта ће се нешто десити па да би било сакривено моје име. Није нигде требало моје име сакрити ни једног момента нико од нас није ни размишљао ни помишљао да се нешто може десити у Сребреници са ратним заробљеницима у односу што се после дешавало. То од нас нико није имао сазнање, друго што смо и активно учествовали у помагању и обезбеђењу цивила који су изашли, жена, деце и стараца који су веома успешно обезбеђени и њихово кретање са преосталим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али при свему томе стоји чињеница коју сте сами рекли да сте избегли да будете присутни ту, значи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам избегао да ово присуствујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак сте нешто размишљали, значи нисте неразмишљали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам размишљао о одбрани Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад кажете да Вам то није било?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам размишљао о одбрани Сарајева кад сам избегавао а не о нападу на Сребреницу госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овде је сада о потпису било, сад нисмо ушли у то, само смо говорили о потпису?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не јако битно, значи, јер мој разлог овог избегавања је да задржим јединице у одбрани Сарајева а не у томе дал желим да учествујем у нападу на Сребреницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То су битне ствари, гледајући са суштинског и војно-тактичког понашања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Тужиоче да ли има још питања. Пуномоћници изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Адвокат Драгољуб Тодоровић, пуномоћник оштећених. Прво, мислим да је у два наврата сведок рекао да је већ био Книн пао. Да ли је то рекао, да ли је био тад пао Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Книн пао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када се водила ова операција у Трнову. Када су дошли ови војници, то је рекао да је криза у Републици Српској Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то је рекао, да је криза?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да је остала само Славонија и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али нисам чула да је Книн пао, не знам. Јесте ли спомињали да је Книн пао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад је рекао Олуја је била, сад је мало пре рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па шта у вези тога питање је?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не само да расправимо то, јел то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време Книн пао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била, Олуја се десила и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се Олуја десила?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарате већу?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Већу да одговарам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам, да, питање поставља друга, ја ћу Вам то питање?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Гестикулација иде, ово овако понашање, измишљање нечега што ја нисам рекао и не желим да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми сада. Ја Вас питам, немојте се обраћати?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нисам спомињао ни једног момента Книн.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само одговорите директно?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знао сам да су интензивне активности на Републику Српску Крајина и то није нека Крајина, то је тамо неки мој народ и значи били смо и те како су били већ угрожени, нападнути са свих страна и операције су биле паралелне на свим деловима, напад на српски део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само је питао да ли је Книн тада пао?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ко је шта, прије, касније, не знам зашто Вам је то битно.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Битно је зато.
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Уопште не знам зашто је битно. Знате Ви кад је Книн пао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом моменту. Извињавам се, само мало, полако. У овом моменту хоће члан већа нешто да пита па само у овом моменту?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Ковач, није, нико ништа то овде не измишља Ви и јесте помиљали Книн, ево ја сам себи прибележио овако «они су за нас дошли као комбинована јединица Републике Српске Крајине, по мојим сазнањима то је војна јединица Републике Српске Крајине, кнински део је већ пао и они су направили, објединили све своје снаге».
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак сте рекли, ето?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, нико ту ништа не измишља него Ви сте помињали и то, и сад Вас основано пуномоћник пита, да ли је у том моменту када су они дошли код Вас Книн већ био пао или не. По Вама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то одговорите, јесте, није, то није компликовано питање, реците?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тад за нас није. Шта сад, Ви знате јел пао или није. Кад је пао Книн. Ето ја не знам, ја не могу да се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, знате ил не знате, ништа друго Вас не пита?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па за мене је Книн као Книн тада, рећићу организација није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толко дугачко одговарати на питања, знате или не знате?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Могу да Вас упозорим нешто. Ја сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви мене упозоравати ништа. Могу само ја Вас
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Немојте ми наметати да говорим нешто што Ви хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли знате, пита Вас пуномоћник?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то тражимо, одговорите. Не зна?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ето не знам, они знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ништа даље не треба. Само не знате. Молим Вас немојте даље, не знате, не знате. Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поред овога што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете сад? Значи не знате за Книн кад је пао. Шта је следеће?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Знам за Западну Славонију кад је пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад смо, за Книн је питање, не могу Вас питати нешто што Вас не пита. Јесте ли још нешто питали, сем Книна?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, питаћу сад полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А хоћу да кажем, пошто је колега Крстајић рекао да је помињао Книн, добро је, иначе ми не би веровали овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, док не би добили транскрипте не би.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Срећа да је то рекао. А друго рекао је поред тога и да је остала само Славонија, тада под Републиком Српском Крајином. Али нема везе. Сада кад се ради о сарајевско-романијском корпусу, поменуо је да је то командовао генерал Милошевић, а рекао је да је испод њега била нека бригада, не зна како се зове и ја сам записао да је командовао потпуковник Шеховац.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Али мислим да је тамо на том простору.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, добро. А онда је то исто лице кога сте касније поменули да је био командант ове посебне полицијске јединице.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није исто.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Исто се презива Шеховац. Врло је овако презиме је специфично.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није, није. Па јесте шта ћете кад смо, племенски смо се борили, шта ћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Само значи то није исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није исто лице, само има исто презиме, два лица која имају исто презиме. У реду?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, добро слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је сведок да је, ништа није могло да се предузме без координације са њим у вези са доласком ових јединица. Па ја желим. Ове помоћи. Па желим да питам у чему се то огледало његово учешће код било тражења помоћи било ко долази, како долази, шта тражи. У чему се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу се та Ваша директно, пошто сте рекли да сте Ви ту, заиста сте то рекли?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Моја је законска. Ево како, једноставно. Ја сам у моменту кад сам мењао министра, значи вођен сам био, противио се, био члан врховне команде. Друга ствар нико, ваљда нико осим команданта полицијских

снага није без његовог одобрења није могао из друге државе и са других простора да пошање неке нове јединице без одобрења мене као команданта. То регулиште тактика, то регулише закон и остало. Значи ако долази неко из друге државе, како ће то неко мимо, у односу на функцију министра, заменика министра и команданта полицијских снага да уради него тај. То је законска, значи то је из закона, то се извлачи директно из закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не ништа Вас, он Вас само пита шта сте Ви радили, ништа друго?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па ја сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми то не знамо?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Заменик министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, шта је функција министра не знамо, па нам Ви објасните, ништа друго?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ето, узмите, погледајте опис министра, заменика министра и команданта полицијских снага у закону па ћете видети да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте већ то радили па нам Ви објасните да ми не гледамо?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ето, ја сам био члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви сте сведок, дужни сте да одговарате на питања која Вам поставимо

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам био члан врховне, значи присуствовао сам кад, кад нема министра у врховној команди и свакако да сам као командант полицијских снага био и задужен за сву помоћ у људству која је долазила, сву помоћ која је долазила у људству која је ишла према, значи јединице које су ишле према МУП-у, наравно да сам ја био и задужен за прихват њихов, све друге јединице које су од доле вођене, МУП, полиција Републике Српске контролисала границу и долазе други војних евентуално јединица уколико би се појавиле, није могло без координације са мном обзиром на место и функцију коју сам обављао. Значи, ако не бих ја издао налог пограничним станицама полиције и ако не бих имао најаву кретања било каквих војних јединица, значи не би могао тај простор бити ослобођен ни обезбеђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Такве јединице прво би пале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тако сам и америчке снаге дочекао када је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је, да се јединица, тако у једнини каже, јединица Републике Српске Крајине окупила се на Јахорини са три чете, да ли је, јел то била јединствена, једна јединица или је била комбинација јединица која је састављена на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, значи о овој јединици о којој сте причали, заиста сте причали о њој, да ли је то била јединствена или не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: За нас је дошла у исто време као јединствена јединица и под командом једног човека. За нас је јединствена јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је он. Добро за њих у реду, слажем се.
СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: За нас за команду, како можете да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати док Вам ја не поставим питање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Госпођо председавајућа, дакле ја питам да ли је постојала могућност да дођу три различите јединице па да се обједине па, на Јахорини, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је јасно рекао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да је јединствена. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сад да питамо пет пута. За њега је јединствена.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. На питање члана већа да ли су јединице МУП-а Србије долазиле ту, он је рекао да не, да они нису уопште ту и да нису, чак да су били непријатељски расположени према њима, некако овако ингнорантски. А како је дошло до тога да ових 500 људи за које смо касније чули, по питању тужиоца, из МУП-а Србије који су били саобраћајци, ко је дошо да они дођу, ко их је позвао на основу којих преговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На какав начин су они дошли у Вашу припомоћ?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Прво бих замолио господина да ме не вређа, ја никад нисам могао рећи да су јединице Србије могле бити непријатељске према нама. Ја сам спомињао Милошевића, ја сам спомињао Милошевића и говорио сам, тачно сам дао назнаку да нам није дао никакву помоћ, ове јединице саобраћајци су дошли на основу разговора мене и покојног Баце Стојичића, да успе да, то су знали и сви међународни, ови јелте, да успе да нам пошаље ту помоћ као класичну, у класичном вршењу полицијских послова. У току рата је постојала полицијска сарадња између МУП-а Републике Српске и Републике Србије а то су и међународни фактори подржавали и никада не би могли неке активности заједничке одрадити, попут извлачења и ослобађања многих страних војника на ратиштима да такве сарадње није било. Значи то је била класична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тих песто људи су дошли као класична полицијска, као класична полицијска сарадња не као војна сарадња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала. Добро?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је команда била задовољна са овом јединицом која је добро држала линију и није било падања и пробоја линије фронта. Да ли зна да су ту, да ли му је познато да су на тој линији фронта коју је држала ова јединица биле још неке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је још било неких јединица?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Баш у дуж те линије, једни до других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој линији, значи где је била и ова јединица смештена?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како да не. Ту је била наша, друге посебне јединице, била су делови бригаде ове сарајевско-романијског корпуса. Иза леђа су им стално биле понеколике наше специјалне јединице које су им, које су им помагале у јачим нападима у одбрани при јачим офанзивама. Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су ту били јединица Српска добровољачка гарда, Жељка Ражнатовића Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, дал је била?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: На том ратишту никада у том времену, никада, никаква Српска добровољачка гарда није била, нит је у времену већ '95.године могла да се појави нека јединица са таквим називом. Искључиво се могло појавити јединица као део јединице МУП-а Србије, Војске Југославије или МУП-а РС Крајине или војске РС Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је Васо Мијовић неколико пута тражио артиљеријску подршку. Од кога?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Прије свега, ја нисам рекао да је Васо Мијовић тражио артиљеријску подршку и, тада сам износио начин, о начину ратовања и како је ова јединица је била у саставу тактичке групе и како је, значи да су били јединствени са сарајевско-романијским корпусом, тако да су они имали стрељачко, пешадијско наоружање код себе а артиљерија је била на нивоу корпуса и њима је тактички корпус давао артиљеријску подршку приликом напада муслиманских снага а не никако по захтеву Васе Мијовића и да тражи неко посебно артиљерију за себе или за неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не за себе, него за јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.Добро?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па не мислим да уопште имена нису битна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је, фино сте све објаснили. Добро?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али то је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад је прецизирао.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Никада ја нисам рекао да је Васо Мијовић.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је детаљно објаснио?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Каже да су овим дејствима ове јединице, да се виша команда, он, да су се информисали од Љубише Боровчанина, команданта тактичке групе и посебне полицијске јединице Горана Шеховца а дал, сад мене интересује, он је нешто рекао али нисам ја баш добро разумео. Каже били су у вези са ...како је информације добијао Боровчанин који је преносио њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он зна од кога је добијао?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна од кога је добијао и на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате од кога је Боривичанин?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И Шеховца.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Боровчанин је био на, Шеховац је био директно, они директно су били на ратишту, значи они су имали директно, јер су директно оперативно командовали и директно су имали информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ратишта, обојица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Није ствар информација као неких информација, они су са ратиште у том делу те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у реду, рекли сте ратишта?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тактичке групе било јединствено и они су имали непосредан увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Значи нису им требале посебне информације имали су непосредан увид у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је на Палама чуо да се прича о неким Шкорпионима. Да ли је то била, да ли се, ту причу што је он чуо на Палама, да ли се односила на ову јединицу која је ратовала у Трнову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате јел се односило на ову јединицу на ту која је требала да иде на Трново или не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, ја сам чуо назив Шкориони да спомињу Шкорпионе, уопште нисам јединицу нит ме је то интересовало нит ми је уопште било битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Добро?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да ли је ова јединица или нека друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је ова јединица, та из Републике Српске Крајине, да ли он има сазнања о томе, да ли је имала неке везе са МУП-ом Србије или РДБ Србије, помиње Бацу Стојичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова јединица која је дошла да ли је имала неке везе, да ли знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја не знам, не могу сад на основу питања да разлучим, јер ви судите Србији, државној безбедности Србије или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас без таквих упада. Ви сте сведок овде. Ја не знам шта се налазите увређено, Ви као да сте окривљени, тако се понашате. Ви сте сведок, дужни сте да говорите истину, ја Вам постављам питања. Ако питања нису добро оформљена ја Вам преформулишем и не можете Ви сад нас питати зашто ми питамо то. Ми Вас питамо, Ви сте дужни сем оних питања за која сам Вас упозорила да нисте дужни да одговарате. Да ли Ви знате дал та јединица, како је поставио питање пуномоћник одговорите, да ли је припадала МУП-у Србије ил не знате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не дал ли је припадала, да ли је имала било какве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала везе, да ли знате. Само нам кажите знате ил не знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Морам да одговорим, обзиром да знам где вам иду ова ваша питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, одговарате већу, а наша питања не иду нигде иду у циљу утврђивања истине?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Везано за овај, заступнике, обзиром да вама није циљ утврђивања одговорности ових људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да тако неке?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Само моменат да завршим, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу Вам дозволити уопште, заиста, него ћу Вас опоменути заиста као сведока јер има одговарајуће мере по закону које се могу предузети према сведоку. Ви немате права да овде изводите неке Ваше коментаре на таквом нивоу, то сте могли у некој другој функцији, овде не сада. Одговорите једноставно на питање, знате, не знате. Да ли се сад суди овом или оном то је нешто што овде нећемо дозволити никоме, не само Вама да кажете,

него било коме. Као сведок сам Вам лепо рекла да сте дужни да говорите истину и оно што знате. Ми Вас питамо, да ли имате сазнање да је ова јединица имала неке везе са МУП-ом, Ви кажете да или не и то је све што тражимо од Вас?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: МУП Србије овде није на важу жалост био присутан и ја сам главни сведок који ће вам, који ће вас онемогућити да оптужите МУП Србије и Србију за ућешће у Сребреници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су коментари које сам Вам рекла да се изузмете заиста?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Добро, ја сам изјавио казните ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста треба да се изузмете од коментара.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Казните ме, у држави Србији за ову изјаву, казните ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изузмите се, ја Вам лепо кажем. Уопште не знам Ваша реакција зашто је. Ви заиста се необично понашате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Шта ћете волим Србију па зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ћете Ви, што се тако понашате необично, мислим. Ја ако сте се уморили ја ћу направити паузу, што се налазите Ви увређеним.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сте питамо Вас нормално у вези неког озбиљног овде дела за које се суди, а Ви нешто као да сте Ви криви тако се понашате.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не дај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на питање, знате не знате и готово. Изволите даље?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Још једно питање. Сведок је рекао да је гледао филм на телевизији о егзекуцији. Да ли су ови који су стрељани били у униформама на том филму који је он гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели на том филму који сте гледали да лица која су стрељана су имала униформу на себи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па они су били класично обучени као што су сви припадници војске муслиманске у Сребреници били обучени. 70% су онако били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали униформу је питање?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам рекао како су били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли, како пита Вас да ли су имали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сад не могу да разликујем. Нисам регистровао да ли класична униформа нисам не могу да разазнам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је. Можемо да питамо сведока рекао је да је власник компаније. Да нам каже каква је то компанија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је приватно његово, то је његов посао и приватно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Рећићу ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино ако он жели?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Рећи ћу. Рећи ћу госпођи, рећи ћу јој, рећи ћу јој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Реците већу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Рећи ћу Вам госпођо каква је то компанија кад Ви кажете колко сте добили новца за лобирање за тужбу против Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас нећемо на такав начин да водимо. Прекинућу поступак заиста?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Исти је одговор као што она мени то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше, ја сам питање као што сте и сами видели одбила, Ви сте имали могућност приватно ако желите да одговорите, а ја Вас питам, не пита Вас она, не пита Вас пуномоћник. Ја одговарате на питања овог већа овде, а не на питања других?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Добро, одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде имали прилике да чујемо сведоке, неке од њих, припаднике Шкорпиона који су нам објаснили да су чули, да они знају да су чули, да су биле на сарајевском, односно трновском ратишту зато што је та као подршка тада босанским снагама, полицији и војсци управо због офанзиве Сребренице. Да је то била једна симулација напада на Сарајево. Па ме занима да ли господин сведок нешто зна о томе и да ли, кад је он уопште чуо за офанзиву у Сребреници.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам за ту симулацију чуо кад сам чуо Ваше исказе у задњих година о тој симулацији да је дошла та јединица за напад на Сребреницу, толико сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: На Сарајево.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И мислим да, да Ви на томе радите а ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нисте чули у том моменту, ја Вас питам, у моменту дешавања, ја питам Вас?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Добро. Да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули или нисте чули?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Никада никаквог организованог начина није било и ови људи су дошли, дошли су ови и све друге јединице да бране српски народ у Босни и који је тада био угрожен као кад су нападале више земаља, више чланица НАТО пакта, га у то доба бомбардовали, хрватске снаге са својих шест бригада су биле на простору, на ратишту, простору Републике Српске и друге муслиманске снаге, одмер снага тада је био, одмер снага је тада био седам напрема један у корист непријатеља, ми тада нисмо, на жалост, морам да кажем радо бих то данас рекао да нас је тад Милошевић подржао у било чему, нажалост тада нисмо имали никакву помоћ већ смо били сасечени и изблокирани. То је права истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Опет није одговорио на питање када је сазнао за ту офанзиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није чуо, каже тек сад задњих година, рекао је?

НАТАША КАНДИЋ: Када је сазнао за офанзиву у Сребреници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало, ја Вас питам. Хоћете молим Вас. Ја кад Вам поставим питање, до тог момента не можете да одговарате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Кажите Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је чуо за офанзиву?

НАТАША КАНДИЋ: У Сребреници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули и када сте чули за офанзиву на Сребреници. Па кажем, када сте. Јесте чули?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Чуо сам у кабинету Радована Караџића када ме је молио, тражио да иду две полицијске јединице, да је дошло до пада, да ће доћи до пада Сребренице и тада је значи, то је значи, то је неко сад да кажем које је то време, није оно спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је то било?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не могу да се сетим који је то датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година, месец?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Било је '95-та. Знао сам ја за сукобе у Сребреници и за офанзиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само Вас је питала за офанзиву?

НАТАША КАНДИЋ: Питала сам га за офанзиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, рекли сте сада?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јасно. Али да не мешамо јединцу ову са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, офанзива?

НАТАША КАНДИЋ: Офанзива, офанзива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Офанзива, рекли сте сад. Добро изволите даље?

НАТАША КАНДИЋ: Па ево, ја само, овај смо већ документ имали на графоскопу па можда последњи параграф где пише: «дана 06.јула».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас вратите на документ камеру још један пут. Ево само да нам врате па да видимо. Режија, ако може да вратимо на документ камеру још један пут, овај?

НАТАША КАНДИЋ: То је 56/95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо моћи да добијемо. Е, хвала лепо. Реците која тачка Вас интересује?

НАТАША КАНДИЋ: Последњи параграф. Дана 06.07.'95, у раним јутарњим часовима, сатима почела је офанзива на Сребреницу, о свим интересантним догађајима на том ратишту благовремено ћемо вас обавештавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, ја не видим шта Ви читате?

НАТАША КАНДИЋ: Командант штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чекајте, није то то, да видимо шта читате. Реците ми датум?

НАТАША КАНДИЋ: 56/95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Од 06.јула '95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ова друга?

НАТАША КАНДИЋ: Имали смо тај, имали смо тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, није нам то стављено. Ова друга јел ту. То је од 06.07., јел тако, та?

НАТАША КАНДИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево изволите. Дана, јел то 06.07.'95, јел одатле питате. Јединица петог корпуса.

НАТАША КАНДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

НАТАША КАНДИЋ: Задњи параграф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дана 06.07.'95., у раним јутарњим сатима почела је офанзива на Сребреницу, о свим интересантним догађајима на том ратишту благовремено ћемо вас обавестити. Изволите питање?

НАТАША КАНДИЋ: Командант штаба. Сведок мало пре каже да је он знао за, овај, за догађај у Сребреници, односно да се из Сребренице стално нападало. Па да нам објасни како овде он из његовог штаба, он као командант штаба каже почела је офанзива за Сребреницу. То никако не значи оно што је он рекао. Да на Сребреници почиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте знали када је. Ево овде пише значи да?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Пре свега да не вадимо контекст. Да се вратимо на документ. Ово је извештајни документ МУП-а и ово је дежурна служба која кумулативно добија све, са свим ратишта и од војске и од полиције, обједињава, обједињава значи комплетно све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Информације?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Све информације обједињава, кумулативно ради, циркуларно и шаље информативној, шаље према председнику.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само хтела.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Молим Вас пустите ме да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, па нећете Ви држати ред у судници?

НАТАША КАНДИЋ: Контрадикотно ономе што он, што претходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас моменат, обоје. Да ли знате за овај докуменат. Да ли сте га раније некад видели док Вам није сад предочен?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Овај су документи, овакви, овакви докумената је сваки дан било, оваких, ово су, ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том документу је Ваше име и презиме?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово је дневни документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: А моја функција на овом документу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тај дневни докуменат од тог дана од 06.07.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Само да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ја Вас питам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или не ми одговорите, да ли знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам да ли знате за овај докуменат?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово је циркуларни документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дал знате за тај циркуларни?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И овакав докуменат се сваки дан прави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате за овај циркуларни?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Пустите ме да завршим, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви дизати тон?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не могу да поднесем Ваше тенденциозно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ја Вас опомињем, у записник званично молим вас унесите да се опомиње сведок због понашања у судници?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊЕ СЕ сведок због понашања у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за овај документ или не знате. Једноставно одговорите са да или не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Овакви документи су дневни документ, за опште све документе у глобалу знам да се, да ли је овај конкретни, појединачан, знам, не могу да потврдим дал конкретно овај документ, ово је дневно извештавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на дневним документима свим стоји Ваше име и презиме?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: На свим стоји моје име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би подразумевало да за њих знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Потписују шефови дежурних служби потписује, није, не потписујем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је Ваше име и презиме подразумевало би да за дневне документе Ви знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: За ово суђење сте се сви требали припремити. Да знате начин функционисања полицијских снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, да ли знате за докуменат који је овако потписан својим потписом?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не могу да се изјасним да ли га конкретно знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, не можете, реците?

НАТАША КАНДИЋ: А моје питање поново додатно. Да ли је тада 06.јула, званично, званично обавештење било да почиње офанзива на Сребреницу или ово што нам он каже, напад из Сребренице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате у вези овог двоје, значи овај дневни документ или ово што сте мало пре рекли?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Уопште ја не бих око Сребренице. Нисам учествовао у руковођењу, командовању ни у каквим садејствима око Сребренице. Значи, да ли је, ко је први кога напао у Сребреници то ја не знам, како су кренула дејства, ал сигурно знам да је Сребреница намештена и да је остављена да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам одговорили сте. Значи он не зна о томе?

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Молим Вас следеће. Да ли сведок може да нам објасни значење и везу следећих термина са оним што он стално говори, јединица, јединице, чете неке, борбена група, затим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците где је то, пошто морамо да кажемо?

НАТАША КАНДИЋ: Борбена група је у документу, у документу 02970836, потписник Љубиша Боровчанин, затим документ који смо сад имали прилике да видимо, где се каже у специјалне јединица МУП-а Републике Српске, Србије и Републике Српске Крајине, борбена група, затим здружене снаге као и борбена група полиције у саставу па се онда набрајају три јединице МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, пошто се у свим документима у којима је негде он потписник, негде су за њега потписали други, у каквој су вези, оно што он каже јединице на трновском ратишту и ове борбене групе, да ли је то једно исто или су различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли је то терминолошка само разлика или има неке формацијске разлике?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То нема никакве везе, званично су код нас само јединице, а у неким тактичким захватима поједини команданти користе одређену терминологију, конкретно ово борбена група где се спомиње она, њу, она није у класичном нашем, овај, код нас постоји тактичка група, то што су дали, направили грешку па пишу борбена група то нема везе, да ли тактичка, борбена група то је нестручан назив борбена група, свугде треба да стоји тактичка група. То нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду?

НАТАША КАНДИЋ: Зашто се у свим документима каже.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нађите некога..... да разговарамо, па ћемо вам објаснити.

НАТАША КАНДИЋ: Било да је борбена група, било да су здружене снаге било да су специјалне јединице, свуда се набрајају снаге Републике Српске Крајине, Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, то нам је објаснио и мало пре и сада поново?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, сад поново питање. Да ли је на трновском ратишту били припадника МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то смо питали више пута?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, дајте нам на графоскопу докуменат, оне депеше има у судским списима најмање двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нам је објашњавао?

НАТАША КАНДИЋ: Који показују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре смо питали, он је објашњавао?

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте молим Вас, имамо депеше којима се свакодневно његов потчињени Цвјетићанин извештава, извештава о одвожењу припадника МУП-а Србије у болницу у Фочу. Да нам објасни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио одакле тај назив и ко су престављали припадници и дал их је било?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, молим Вас, ово рањеници, они који су рањени на, овај, депеше о томе да су тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас дајте ми број депеше да можемо да предочимо, не можемо напамет?

НАТАША КАНДИЋ: Па има двадесет тих депеша у судску документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте једну од двадесет било коју?

НАТАША КАНДИЋ: Па ево, ја могу да нађем, али имао двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо предочити, не можемо напамет да говоримо?

НАТАША КАНДИЋ: Двадесет депеша у којима се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било коју од тих двадесет, није проблем?

НАТАША КАНДИЋ: Извештава о томе да са трновског ратишта у болницу у Фочи је, су пребачени ти и ти припадници МУП-а Србије. Па значи да нам објасни.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја поново, јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало док не добијемо. Да Вам предочимо да знамо о чему се ради, не можемо напамет. Немојте молим Вас коментарисати, хоћете паузу, јел сте се уморили, немојте молим Вас овако, немојте. Чекајте само да ово, па ћемо одмах после тога Ви. Сем ако немате примедбу на ово. Ма не знам, него да не правимо знате гужву, можемо. Немојте молим Вас, стварно не бих желела уопште да дајете коментаре, примедбе, ми можемо да одложимо суђење за данас до сутра?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, молим Вас дајте паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ја сад говорим?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јел овакав начин поступка, вођења поступка, једноставно исцрпљује човека, дајте паузу, ја не могу да издржим ово.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не исцрпљује, могу ја, издржаћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стварно, Вас исцрпљује?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја могу, ја сам навико да издржавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како колега Вас исцрпљује побогу, па Ви сте ваљда навикли на суђења, не би требало да Вас исцрпи, зашто Вас исцрпљује, ја не знам шта Вас исцрпљује?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Овакв начин вођења поступка ме исцрпљује а не суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који начин, ја не знам шта?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Могу да седим десет сати на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вас исцрпљује овде?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Објаснићу кад будем дошо на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро, онда не морате се сад јављати, немојте бити тако жустри, полако, што правите атмосферу непотребно, сведока испитујемо ко и толке сведоке?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа Ви је правите а не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да грешите веома. Немојте молим Вас више, довољно је колега, немојте да Вас опомињем а следећи пут ћу Вас сигурно опоменути за Ваше понашање, према томе. А. наравно то иде својим током по закону. Да ли сте нашли докуменат на који се позивате?

НАТАША КАНДИЋ: Знате шта ми је проблем, списи су толико несређени, ја то механичким, дајте паузу пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете Ви да се?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја ћу одговарати није.

НАТАША КАНДИЋ: Паузу пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ако хоћете реците и без тога ако не ми ћемо Вам предочити?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја, сад ћу бити прецизан, свака прича о припадницима МУП-а Србије, ја сам јасно рекао да су и они користили из тактичких разлога, ако имате та имена, кад сте већ имали имена ко су ти људи, јесте ли проверили да ли су ти људи заиста припадници МУП-а Србије у то време били и имаћете јасан доказ. Ја кажем да нису били припадници МУП-а Србије, да нису дошли као припадници МУП-а Србије и спреман сам данас да одговарам све везано за овај, за ове несретне људе, што се десило с несретним људима, али сам спреман и да браним, ја сам тај, и драго ми је да сам преживео и да данашњег дана да вам кажем. Ја сам тај једини који по закону, по функцији могу да Вам кажем у то време да ли је, да ли су неке јединице биле из Србије, РС Крајине, Русије. Знате да смо имали Руса, Русије, Грчке, из Грчке смо имали јединица и то да Вам кажем, из свих православних земаља смо имали помоћи, ја сам тај једини који то могу рећи, драго ми је да сам жив на данашњег дана да ово могу да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи кажете то нису били?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Србија није била тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису припадници, завршили смо?

НАТАША КАНДИЋ: Питање, сад да нам објасни, одакле ови припадници МУП-а Србије и болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је сада?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То нису припадници МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад је објаснио да нису били припадници, не можемо га натерати да каже друго нешто?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нађите, доведите их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, одговорили сте на питање. Изволите следеће питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па онда то значи да су то, да су то фалсификати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је на Палама разговарао са председником тадашњим Републике Српске, Караџићем у то време, кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, када сте тад разговарали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је негде било већ на почетку сукоба у Сребреници, не могу сасвим да кажем дал је био девети, десети, који је био, не могу тачно сад да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ко је у то време, одлично девети, десети.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нема проблема?

НАТАША КАНДИЋ: Ко је у то време из Републике Србије био у посети Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, ја Вам постављам питање?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нико није био у посети, не можете их везивати са овим односом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам Вас ништа питала?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било Ваше питање?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, сведок, ја га питам ко је у то време из Републике Србије био у посети на Палама деветог, десетог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате дал је неко био у посети?

НАТАША КАНДИЋ: Он мора да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја могу да знам, требао би да знам ако је неко био битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је био зато Вас питам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: У то време са аспекта војно-полицијског није нико био битан, ја немам ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, није, није, само кажите Ви?

НАТАША КАНДИЋ: Он је заменик Министра полиције, значи он је особа која мора да зна да је, то се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, немојте дати, то је питање сугестивно?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Јовица, да ли сте Јовицу Станишића видели тада на Палама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада видели Јовицу Станишића?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или не, само нам то одговорите?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јовица Станишић тада није био никад на Палама, он је био годину дана раније када је извлачио стране војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није био у реду, хвала, довољно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја Вас упућујем на изјаву Беровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, изволите следеће питање. Добро, добро, следеће питање?

НАТАША КАНДИЋ: Следеће питање је, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли питање?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, данас је неколико пута помињао Василија Мијовића, једном је онако довољно нејасно чак и рекао да је он Државна безбедност Србије, да ли може да нам каже тачно у ком својству се тамо налази Василије Мијовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био по функцији и коме је припадао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Васо Мијовић је тада званично дошао као део снага Републике Српске Крајине, по мом сазнању ови су га из Државне безбедности истерали били, имао је неку саобраћајну несрећу, да ли неку децу погазили или тако нешто и званично је дошао као човек Мргуда Милановића, као човек РСК Крајине, није се смео ни јавити према овима из Србије јер је био у великој немилости са њима у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

НАТАША КАНДИЋ: Каже није се могао јавити овима из Србије.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Којима из Србије на трновском ратишту.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не, не. Говорим о.

НАТАША КАНДИЋ: Па на трновско ратиште, искључиво о томе говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Молим Вас да не износите те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, немојте Ви, па немојте, што Ви на то одговарате, ако сам Вам рекла, одговарате кад Вас ми питамо, не можете тако да реагујете?

НАТАША КАНДИЋ: Ово је следеће, сведок је рекао да се он обраћа, да су тражили помоћ од Републике Српске Крајине, од Србије, од кога непосредно је тражио помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте се обраћали приликом тражења помоћи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је Врховна команда Републике Српске послала, на једној од седница послала је званично, значи документ, документе су званично послали путем преписке како се, како то преписка између председника република, председника влада. Ми смо донели одлуку да се обрати значи, донели једно и саопштење и одлуку да тражимо помоћ не само од Србије већ од свих земаља и Србије и Русије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само којој институцији сте се обраћали, то Вас пита?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нисмо се ми обраћали већ Врховна команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома се она обраћала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Односно председник републике се вероватно обратио председнику Србије и Југославије, вероватно ја му нисам завиривао у документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду хвала?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Демократска смо земља били и нисам их шпијунирао.

НАТАША КАНДИЋ: Дал се сведок лично обраћао неком у Србији, Јовици Станишићу за помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви некоме, нећемо именовати. Да ли сте се Ви било коме обраћали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јесам, како да не, како да не. Стално сам звао, молио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, шта Вам је одговорио кад сте тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да питамо ко?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Молио Јовицу, молио Бацу да ми помогну, говорили су ми једноставно Милошевић ти ништа помоћ неће, нити можемо помоћ.

НАТАША КАНДИЋ: Него идите преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, па сведок одговара, нећете му Ви стављати речи у уста, побогу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Шта Ви хоћете да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас одговарате на оно питање које Вам поставим ја. Не можете тако. Да ли, молили сте за помоћ, јел тако. Јел сте то рекли да није спорно?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, даље питање?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Хоћете да ме наведете да кажем да сам.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, а шта, одговорили су Вам да неће да вам пруже помоћ?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Рекли су нам да не могу, да Милошевић не да, да не могу нам помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио, рекао је, одговорио је да неће?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Једино што ми је Баца послао саобраћајце.

НАТАША КАНДИЋ: А, да ли су дали неки савет како да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио да му нису дали помоћ, тражио је нису му дали?

НАТАША КАНДИЋ: Па како је то примљено онда у Републици Српској.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Са огорчењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је примљено, већ нам је рекао како је примљено?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Рекли смо да је Милошевић, рекли смо да је Милошевић издајник, да нас је издао, тако смо примили са огорчењем.

НАТАША КАНДИЋ: Дал може да нам објасни, овде смо чули од сведока да су те борбене групе специјалне полиције на трновском ратишту носили униформу са ознаком српског МУП-а, тробојку, јел може то да нам прокометарише, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате јесу ли носили и ако знате како је дошло до тога?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сви су носили тробојке и то велике, то је ознака српског народа и тробојка је била и у Републици Српској и у Републици Српској Крајини и у Србији и ако сте видели тробојке добро сте видели, неке друге знаке не знам, не могу да се изјасним.

НАТАША КАНДИЋ: Ја лично не знам да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте коментарисати одговоре?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати одговор сведока?

НАТАША КАНДИЋ: Није било јасно, сведок је реко наводећи то да у једном тренутку после двадесетог одлазе те јединице са трновског ратишта па у једном тренутку каже да је Мргуд с којим је и договарао долазак тражи да јединице оду а после тога каже како је Василије Мијовић тражио да оду, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио да оде та јединица са трновског ратишта ако се сећате

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И један и други овај који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Који је главни који је послао ове доле оперативно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, обојица су тражили. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, ко је онда ту главни, с ким он као Заменик министра има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао сада да су двојица тражила?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Имао сам са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А објашњавао нам је мало пре све хијерархију, тако да то знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мргуд је главни био.

НАТАША КАНДИЋ: Он сваких пет минута каже нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питање, у реду, даље питање без коментара молим Вас само питање?

НАТАША КАНДИЋ: Нешто потпуно супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас без коментара било које врсте, примедбе на исказ сведока то можете да дате, али сад у овом моменту без коментара?

НАТАША КАНДИЋ: И овај, ја бих се поново вратила на овај документ са ознаком 64-95 зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај који имамо сад?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не није, код мене је 56.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај мало пре?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: 66. Дај да видимо.

НАТАША КАНДИЋ: Имамо и овај смо имали на графоскопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 64/95, ево?

НАТАША КАНДИЋ: Остало је нејасно да се он склонио, неко се негде склања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите само питање. У облику питања?

НАТАША КАНДИЋ: Да каже, да ли је он, да ли је он видео овај документ па се склонио, зашто се склања у Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је детаљно објаснио?

НАТАША КАНДИЋ: У време кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бих га поново питала?

НАТАША КАНДИЋ: Па није, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, потпуно детаљно, видећете у транскрипту, питали смо га десет пута то питање и ја као председник и остали и тужилац. Објаснио је како се склањао, зашто, шта му је био циљ и све остало, нећемо понављати. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Онда, јел може да нам каже, он је рекао та је, та је наредба морала да буде овај, да буде спроведено. Шта то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је и то, зато пошто потиче од Врховне команде?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли онда то значи, ја питам пошто ми је било врло тешко да разумем шта сведок говори. Да ли је, да ли су те јединице, које, та мешовита чета здружених снага МУП-а Републике Српске Крајине, Србије и Републике Српске, да ли су они распоређени на локацију негде око Сребренице.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да одговорим на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви то?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Те јединице значи, та јединица никада није била распоређена на локацији око Сребренице и није у том делу, та наредба није реализована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, није, није?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Оно што ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, пошто постоји овај документ да ли сведок поседује документ који то може да докаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме. Шта документ да нису отишли на тај терен. Да ли има неки такав докуменат да они нису?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јесте, срећом остао сам жив па могу да Вам кажем, хоћете да Вам припремам документе како сте навикли да Вам доказујем нешто што нисмо урадили, имате ли Ви икакво виђење и сазнање и имате све ове припаднике ове јединице нека кажу да ли су напуштали ту зону одговорности или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, одговорили сте на питање. Добро, добро у реду је?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је од тактичке групе сазнао када су заробили једног заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је?

НАТАША КАНДИЋ: Што је мени искрено запањило колико је он добијао прецизне информације, један заробљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам каже нешто о другом заробљеницима, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте шта?

НАТАША КАНДИЋ: Да нам објасни како је могуће да није знао за ову шесторицу заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала, рекао је. Питали смо га дал је знао, рекао је да није, није, не можемо сада да?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ал како онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо сада?

НАТАША КАНДИЋ: У односу на ову своју тврдњу како онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада већ Ваше запажање и примедбе на исказ?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Могу одговорити како сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да одговорите јер сте већ одговорили, ја сам Вас питала то, рекли сте?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Зато што нам је одао положаје све, испричао, па сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао прилике да види извештај, допунски извештај комисије Владе Републике Српске о Сребреници, о догађајима од 11-19 јула. Допунски извештај из септембра, из септембра 2004.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о чему се уопште ради?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не знам уопште, није, нисам члан владе и не живим тамо и нисам видио уопште. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за тај. Добро?

НАТАША КАНДИЋ: Па ово је за коментар. Тамо у том, у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немамо ни ми тај допунски протокол да би ми то предочили сведоку значи не можемо му поставити питање, конкретни?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ја сам донела тај поднесак да тражимо, па ми смо могли до сада и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражено је, све је то већ обављено, кад будемо добили можете питат сад не можемо?

НАТАША КАНДИЋ: И да га добијемо. Зато што читав данас проводимо дан у томе да нам сведок тврди да не постоје здружене снаге, да не постоје Шкорпије,

те јединице а са друге стране постоје документи о томе и постоји тај извештај у коме једна влада износи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћу схватити да је то примедба на исказ сведока. Да ли имате. Добро је. Да ли имате још питања. Молим Вас. Да ли има још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Хвала. Значи ово задње смо схватили као коментар на исказ сведока. Направићемо паузу ако сте сагласни. Једно двадесетак минута и Ви мало да се одморите. Па ћемо онда, још су нам остали браниоци и оптужени са питањима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине ради паузе за одмор у трајању од 20 минута.

Настављено у 11,55 часова после паузе за одмор.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Пошто ту је, овде сведок који је квалификован да одговори на нека питања која неки други не би могли. Искористио бих ову прилику као што су сви други искористили. Да ли је сведоку познато тачан датум када су муслиманске снаге у Сребреници стављене под заштиту снага Уједињених нација.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим да су стављене негде крајем '93, или '94, године и тада је био генерал Мирион, значи завршетком сукоба, у ствари тад су и заустављени сукоби и Сребреница је сачувана, заустављена је српска офанзива и Сребреница је сачувана као један, један, као енклава, проглашена као енклава и негде, мислим да ли је почетак, да ли '94, или крајем '93, не могу тачно да.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Добро.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Али доста прије ових догађаја.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да. Добро. Пошто Ви имате оперативне податке најважније, односно најбоље оперативне податке у Републици Српској. Када је, када су и да ли су уопште муслиманске снаге у Сребреници предале оружје Уједињеним нацијама.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Муслиманске снаге нису никад предале оружје, нит је било тог поступка предаје оружја Уједињеним нацијама.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Према Вашим информацијама да ли су у том периоду после стављања под заштиту Уједињених нација муслиманске снаге излазиле из Сребренице и чистила српска села у околини.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Од како су стављени под заштиту било је, било је у, сад не могу тачно да знам, али било је сукоба, не толико, не великог интензитета, не великог интензитета али било је значи група у рангу 20, 30, 50 људи, да су излазили, дал да су се пробијали према Тузли или неким другим деловима који су били под муслиманском контролом, или су имали излазе до суседних простора, села и тако. Али то је било доста у нижем интензитету.Спорадично.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Сад Вас питам нешто друго. Да ли, да ли је Вама познато да ли су, да ли имате информације, да ли је на трновском ратишту било страдања цивила муслиманске вероисповести.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тамо на трновском ратишту укупно, уопште нису се фактички, то је од прилике био интензитет дејстава да на том ратишту није било цивила муслиманских а скоро да никако ни српских цивила није било. Значи то је један простор, то је један, углавном 90% празан, ненасељен простор.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Добро. Да се вратимо код овог питања, мада мислим да је то опет понављање, али ајде још једном да га преформулишем. Да ли, да ли сте Ви икада и од кога те '95, године, значи тај период мај, јун, јул, добили обавештење да Васо Мијовић иступа у име било, било полиције било војске из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је, било сличних питања, ја ћу дозволити још једном?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, али зато каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ајде, добро у реду да генерализујемо?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Мислим ако дозволите, ја наравно, мислим, да ли има сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците још једном, мада, јесте говорили сте, више пута заиста?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, чисто да не би.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он је тада за мене службено једино био испред РСК Крајине и ја нисам имао информације мада се појавила после и нека, не знам, негде ми је и предочена, неки документ где се он појављивао у име, неко је то изнео у име МУП-а Србије. Значи он је за мене био командант једне тактичке, једне групе уствари, која је дошла из РСК Крајине и ја сам га тако гледао.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је овде оптужени Слободан Медић икад на том трновском ратишту са Вама разговарао, ступио у контакт или имали сте неку комуникацију на било који начин.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, ја не знам ко је, не знам ни ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је већ рекао, а ја сам ипак дозволила питање. Рекао је да га не познаје, ал ето ја сам Вам?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, да ли је мислим.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Незнам, ја не разумејем који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буде?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Добро, добро, ОК, немам више питања сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите браниоци даље, ко ће?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, сведок је рекао да је ова јединица дошла као јединица Војске Република Српска Крајина и означивши као њеног команданта поменутог Васу Мијовића, да ли је та јединица коју он не означава као јединица Шкорпиони, већ означава ко је према његовом сазнању био командант те јединице, да ли уже или шире. Да ли је према његовим сазнањима та јединица била војна или паравојна формација. За њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам нешто мало слично, али нисам тако директно питала?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: За њега, ја питам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али добро, поставићемо питање?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ми смо се са паравојскама као МУП обрачунали '92, '93. године, а '95. године, никада, то је оно зашто сам ја изнео да ниједна јединица није могла доћ без мог знања из Србије или било ког другог дела, управо из тог разлога што није било механизма ни могућности да било каква јединица дође као паравојна јединица. Искључиво је могла доћи као јединица, као јединица Министарства или одбране или војске, или команде одбране или војске РСК Крајине, Србије или не знам још којих других делова из којих других земаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, да искористимо прилику, будући да овај сведок данас даје исказ а и чињеницу да је завршио високе школе које су везане за питања безбедности. Да ли би могао да нам помогне, бар мени, ево да ја искористим прилику да би смо могли наћи дефиницију, да ли је неко дао дефиницију, шта су то војне, а шта су то паравојне формације и у чему је та разлика. Ако сведок то може да зна.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како да не. Суштина формирања великих снага МУП-а Републике Српске прије Специјалних јединица '92. године, управо су формиране да би успоставили државу и ред и да би се обрачунали са тим пара, да би се обрачунали са паравојним групама које је '92. године, било снаге које су превазилазили снаге чета, јединица у појединим местима. То је једноставно процес који настаје у ратним, процес понашања људи који настаје у неким, у току ратних дејстава, поготову у времену када, када, у времену грађанских ратова. У време грађанских ратова распадају се друштва, распада се држава и свеукупно друштво и одређене команде. Тако да '92. године, смо имали распад команде која се звала Југословенска народна армија и стварале се неке друге нове, нове војске са новом структуром и свакако да у том процесу стварања те нове војске нису имале, или конкретно Војска Републике Српске није имала довољно јаку јурисдикцију, јаку снагу извршну, било је то у почетку на бази добровољности, није имала репресију и у том времену услед различитих идеолошких погледа одређених места, јединица и људи који су се природно појављивали као којекаки команданти они су себи нешто из разлога патриотских, материјалних и још одређених других стварачки, појављивали, израстали као неке јединице које су имале једну проскулу да нису хтели да иду под команду, под команду одређених, под команду војске или полиције, већ су имали неке своје посебне статусе под неким изговорима да не прихваћају локалног команданта, да не прихваћају Војску Републике Српске да не

прихваћају полицију Републике Српске, али мотив су увек на крају сводио на само жељу да самостално, да имају, да самостално делују и да на простору на којем се појаве имали су више жеље да успостављају неку власт него да ратују. И ми смо се са тим јединицама, значи имали смо, имали смо много проблема, сукоба, борили смо се са њима до нивоа целих оружаних операција где је погинуло доста припадника специјалне полиције. Многе смо позатварали и многи су били процесуирани и овде у Србији и на том простору. Тако да, то је суштина, значи и на крају јасна, значи паравојне јединице, један израз јединица које нису ни под, које не желе да се ставе под контролом и све озбиљне војске држави те јединице, значи војно елиминишу, разоружавају, суде, протерују или их расформиравају и дају их у појединачно, у делове регуларне јединице. Ако су припадници тог тамо овај, ако су припадници становништа 100%, ако нису били су протеривани ако су из Србије, РСК Крајине ил других зе, Црне Горе, били су протеривани с наших простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала. Дакле сведок у том смислу зна да је та јединица коју он не означава додуше као јединица Шкорпиони, него означава, одкуда је дошла и ко се налази на њеном челу, она је колико сам ја схватио била подвргнута у том функциограму командовања, оно што бисмо у општем смислу могли рећи војсци Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он директно одговорио?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ова јединица.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Нема ни једне дилеме да та јединица већ у '95. години да је могла другачије да уопште, да битише на том простору, значи то се види мало из ових депеша. Нити је њихов долазак могао да иде без нашег одобрења, ни знања, ни кретања, значи ни у процесу извршавања задатака ратних нису се могли другачије понашат већ у складу са нашим, са оним задатком са којим су дошли и тактичким задацима на самом ратишту.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Имајући чињеницу да је сведок био високо рангирани функционер Владе Републике Српске, и то на оним деловима, у оном делу који је подразумевао полицијски рад и то оперативно полицијски рад и стим у вези здружено деловање са војним снагама. Интересује ме његова сазнања са терена непосредно. Да ли су сви припадници муслиманских снага према Вашем сазнању били одевени у униформе, односно да ли је евентуално било оних лица која су учествовала у ратним дејствима а да су носила оно што би смо рекли цивилну одећу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па било је, нарочито на простору Сребренице, јел то је био најсиромашнији део муслиманске војске, јер су они били изоловани, они су били изоловани као енклава и свакако су били најслабије опремљени како са личним наоружањем, униформом и свим осталим. Значи они су били у најтежој, то је део војске муслиманске који је био најтежи и део народа који су били у најтежој позицији у односу на све друге њихове делове. Тако да је, да су се они појављивали са делимичним униформама, полууниформама.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Такође Ваше оперативно сазнање би ме занимало ако председник већа буде дозволила. Да ли можете да нам према Вашим искуствима, према искуствима сведока дакле, да се каже која је животна доб

била некаква, некакво његово искуство са оним што се дешавало у тим јединицама муслиманским, од колико година су били регрутовани или су се сами знали регрутовати. Његово искуство у том правцу.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: На целом простору Босне, сад да не делимо стране, било српска било муслиманска страна, сви војно способни од 18 година су хтели не хтели у то време грађанског рата били су ангажовани. Ту није могао нико да избегне ни на једној ни на другој страни, мислим то, ако ме питате.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Интересује ме за млађе, за млађа лица.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Без неке велике значи, без неке велике потребе или је једна велика угроженост обично.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не питам за српску страну, питам сад врло конкретно за супротну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, па он одговара оно што зна, сада?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да, али то није моје питање.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја ако ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда вероватно неће одговорити?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја да одговорим једно укупно виђење, један укупан преглед целог, целе Босне у то време, значи и српске и муслиманске стране. Значи, углавном по мојим, оно све што смо затицали, углавном су били пунолетни, у појединим случајевима су ишли и малолетни када су у тим местима, значи није било довољно бораца, кад су то де мере били угрожени тада су ишли и малолетни, и малолетни су се појављивали са пушком у рукама до саме деце, то је, то се тад у тим неким специфичним ситуацијама се то дешавало. Конкретно у Сребреници не могу да разлучим, не могу да разлучим колко су били малолетни с колко нису, не могу то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је у свом казивању рекао да је због ситуације на ратишту Војска Републике Српске требала помоћ те да су се обраћали како он каже православном свету и каже требали су му, требали су им војно оспособљене особе. Да ли је то подразумевало да је у том захтеву ако је он формализован на било који начин био захтев да су служили војни рок, да ли је то био тај критеријум, да ли је критеријум био да су већ учествовали негде на ратишту. Који је то критеријум, пошто су они успоставили такав захтев, односно подносили такав захтев, шта је то тачно подразумевало.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да будемо јасни. Ми смо тада имали '95. године, велики прилив дезертера који је на простору Србије по нашем захтеву хапсио МУП Србије, МУП Црне Горе чак и из других земаља смо их добијали, православних где су их купили и слали нама. Ми смо имали један број људи који су полуобучени или необучени, имали тај број људи, у односима према РСК Крајини у нашем захтеву према, према Србији што смо желели од њих, наш је искључиви био захтев да смо желели већ јединице које су овај, које имају искуства јер нам друге нису требале, није у питању бројчаност у питању је снаге квалитета јединице, тако да протумачим да у односу на РСК Крајину и ову јединицу нама је требало искључиво јединица која је имала, нам је требала јединица која је имала већ борбеног и ратног искуства. Јер логично је очекивати од РСК Крајине то јер је већ и она сама била, била неколико година у рату и да

нам шаљу такве који су учествовали не у овим, не некаквим који нису то, на таква ратишта слат попут трновског, људе без искуства то би било равно смрти. АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, да ли је био услов да неко је одслужио војни рок или не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Категорија у том времену уопште није било битно да ли је одслужио војни рок, тадашња тумачења, да кажем тумачења то није никаква одредба законска, тумачење је било да је морао да има, да је тај појединац морао да има ратног искуства. Ратно искуство се подразумева да је имао већ, да је учествовао већ у неким оружаним сукобима и да је осетио и да зна шта ће се значи, да се зна понашати у оружаним сукобима.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Господине Ковач, ратни услови имају одређену регулативу, дакле постоји одређена правна регулатива којима се неке ствари током рата регулишу. Да ли сте имали било какву проверу или евентуално едукацију у том смислу јединица и оних који су се ангажовали на ратишту да рецимо науче нешто из те правне регулативе или је то била ствар појединачних интересовања или пак појединачне одлуке командног кадра у датој јединици.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Све јединице попут јединице које смо ми имали, конкретно на самој Јахорини, кроз свој процес обуке имају више фаза, једна је, једна је значи тактичка друга је укупна знања везано пружање прве помоћи, трећа је начин поступања према заробљеницима и кад дође, кад тражите обучену јединицу подразумева се да они знају да поступе према заробљеницима то су правила, нису специфична за Републику Српску, него су универзална правила која прописују Уједињене нације и све војске света своје и полицијске и војне снаге, своје припаднике обучавају, односно уче их томе. Значи да ли су служили војску, нису служили војску, значи сви у свету су дужни то и на исти начин да обучавају. Овде се радило о конкретној јединици где је тражена јединица са борбеним искуством, то се подразумевало, значи да су прошли те све процесе обуке, тако да неке ми посебно нисмо за њих проводили с њим, што су команданти тактичких група могли да их, да са њима да раде стално, значи у времену да их кроз припреме, кроз припреме ситуација разних у којима се налазили их уједно и припремали, тачан принцип припреме војника за оружану ситуацију подразумева значи и обуку за конкретан задатак на који су упућени.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И још само да довршим. Ми уопште нисмо ни тај однос према заробљеницима, односно цивилима, ми нисмо уопште могли да помишљамо да та јединица ће имати сем спорадично можда се може појавити неки, неки заробљеник, војни заробљеник јер тамо цивила није ни било на том простору ге су они ишли, мислим да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Али је било војске. Председнице зашто сам ово питање, ако дозволите само да образложим. Један огроман број људи који су служили војни рок, ја сам га и сам служио, чак добих и значку примерног војника а верујте ми, никада нико, подвучено, никада нико ни један једини час на тему нормативе и правне регулативе везано за ратне услове, ја нисам био у неелитним јединицама. Дакле мораћу да, сад више нема ни коме да вратим то јер напросто очигледно да је то на папиру вероватно тако било, али да је најалост та пракса била потпуно другачија поготову у недобима када се рађало

ратно време. Ја немам више питања за сведока. Када заврши колега ја бих Вас само замолио онда за реч имам неколико примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не на исказ сведока већ неких других примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Ви немате. Е сад би у овом моменту могли пре него што пређемо на питања одбране. Само да покажемо ову карту пошто смо је донели. Па да евентуално се Ви изјасните јел овде имамо цео преглед са тог терена. Опет ћу замолити режију да нам пребаца на документ камеру. Да само да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Значи ја када сам, када сам их обилазио значи, они су тада били на потезу, јел видите, значи потезу где је брана ова Богатићи, па значи потез бране Богатићев и обронци према значи Игману и Трескавици, то је био значи како, значи у том потезу, на том потезу се тада одвијала делатност ове, овај дејства. Значи потез значи, комплетан овај потез од ове бране до простора Иловице, значи тај део смо ми тада опсервирани у том делу су они значи, у том простору се ова, тада када сам ја долазио се налазила ова тактичка група и у том делу ова јединица. То је овако, ако вам то нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о овом командном месту које је, Ви рекосте десетак километара истурено командно место, које је десетак километара од Трнова, а ово ми према карти делује пуно, пуно даље, уопште ова локација, Богатићи.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Било је дејство у Иловицама, да, да, то је простор Трново има тридесет километара Трново до овај дио Војковице четрдесетак километара Трнова су они, у зависност од дејства. Значи истурено имали су Иловица имали су овамо у делу, кад сам ја долазио значи, овај део код Граба, значи тај, тај део, тако да су те мењали, иначе њихова статична командна места су била и у Трнову и у доле у Кијеву, статична места, ових тактичких група које су радиле, сад ову јединицу тачно, конкретно где је њихова, чете њихове биле или батаљона не могу да кажем где су имали и то је променљиво било значи то, не знам сад, шта Вас. Значи сад овај потез, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, покушавамо да оријентишемо, ту смо покушавали са људима који се разумеју у карте, покушавамо да оријентишемо линије, њихове линије и њихово командно место, дакле ове јединице, њихове линије и евентуално да лоцирамо ово место, место извршења кривичног дела о коме расправљамо знате. Па Ви нас сад, Ви нас одведосте горе северо-источно за разлику од оптуженог Вукова и других. Да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, знате шта, ову јединицу, кад сам долазио до ове јединице у тој зони су, то је на почетку значи прије, то је било прије Сребренице, они су били на овом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Они су били на овом потезу. Дело које се десило ја не знам где се десило, где су се тада налазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говоримо о локацији где су били смештени, не сада о месту извршења дела, него баш о локацији где су они били смештени?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам их на овом простору кад сам их обилазио нашо сам их на овом простору и ово је био кључни правац наш, значи који смо

бранили је био овај, значи ово је правац, ово је правац према Јахорини који је ишао, овај други део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је тај други правац од те бране Богатићи овамо према.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Према Иловицама.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Село Богатић, Иловци и доле према Кијеву то је тај потез. И сад имају ови горе, планински ови обронци који су се мењали. Сад ја да кажем о неком времену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли, само вратите мало то наниже, ту карту, да ли ја ту добро читам, ето ту у близини Бошчића, јел видите то. Да ли ја то добро читам, је ли то Годиње, да ли то пише Годиње.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Има село, знам да има село Годиње ал.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имамо Годиње овамо кроз доле лево, кроз доле још. Још, још подигните. Значи, још подигните то, горе па Турови ево Годиње. Имамо Годињу. Турови, Годиња. Видите.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, да. Ово је друга та линија коју смо ми поклапали, имали смо двије, једну, говоримо о укупно полицијским снагама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Значи имали смо једну и ову доле другу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е, па сад, где је, где је. А имали сте дакле и овде.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како да не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Линију и ту има нека кота Хум која се помиње у овим документима.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Вероватно да. Како да не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су они евентуално.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па сви смо ми. Па видите да Вам овако разјасним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сав овај део ратишта трновског, углавном, значи трновска, наша војска је ратовала по принципу бригада општинских, трновска бригада је била врло мала, тамо је гро становништва избегло, изгнуло, иначе је ту врло мало било Срба, прије рата у том Трнову, тако да овде те војне, они нису имали војну снагу, МУП је доста у овом делу учествовао значи, велики део линије су посебне јединице полиције где је био овај Саво Цвјетиновић који се помиње на овом делу, значи доста су полицијске снаге дуж селог овог дела биле присутне, значи на целом потезу Трнова па све до према Сарајеву су биле присутне, тако да њихово учешће ја не могу да тачно одредим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Кад су они, они су и мењали те позиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мењали, ја не могу да кажем где су били тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то смо чули.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја знам кад сам их ја обилазио ја сам их налазио на овој квоти, да су тад била интензивна дејства на тој једној, на том једном делу и тад сам их обилазио, знам да су тада ту били. Значи, а сада овај захват

што су, могли су се наћи, добили задатак на овом простору Трнова, на било којем другом делу. Мислим да, не могу бићу Вам непрецизан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Онда ћу искористити ову прилику невезано за ту карту, опет да се вратим на одбрану оптуженог Слободана Медића који је признао овде и није то спорно да је он командант ове јединице знате, од 110, 115 људи, из Ђелетоваца. Он тврди у својој одбрани, он тврди у својој одбрани да је командовао јединицом, да је то јединица у саставу Вуковар, Војска Републике Српске Крајине у саставу Вуковарског корпуса којим командује тада генерал Лончар, а имају своју војну пошту. Дакле у саставу су Војске Републике Српске Крајине. Да су у том својству тамо отишли по задатку дакле, да су у том својству тамо отишли, да су тамо на том терену били и Аркановци он то зна, били су и Аркановци, нису имали никакавих са њима додирних тачака у смислу ни на линији да су нешто повезани, да су под неком заједничком командом и да је тамо била једна јединица МУП-а, Републике Српске Крајине којом је командовао извесни Плави. МУП-а Републике Српске Крајине.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Причате о јединицама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Којом је командовао изесни Плави. Па да ли Вас то евентуално нешто подсећа, асоцира то.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ја сам стално рекао, говорио, стално сам говорио да су то три чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Плави.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То су три чете. За мене су то три чете, вероватно је господин командовао са једном од тих чета. Мада они можда имају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Неку фикцију да командују са неznam чим великим, мислим да је имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не он не спори, командовао је са тим 110, 115 људи.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Он кад говори о команди он је, он је био од прилике колко могу да видим ранга командира ојачане чете, од прилике, колко могу да видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мада он себи вероватно, кроз та ратишта дају себи улоге неке велике, команданата, то је један обичан командир, по мени, ја и гледам то, један обични командир чете, њих су биле три чете, да ли су их држали заједно или су их раздвајали, у сваком тренутку, да ли су их држали заједно или су их раздвајали, значи да ли су у том, значи у зависности од потреба, тај командант тактичке групе тамо је био, како је мого, мого је да их раздвоји и држи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, он тврди да нису они били, ни под каквом заједничком командом у том неком смислу.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па добро, то Вам не може.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са том четом полиције Плавог него, је онда директно претпостављам старшина био командант сарајевско-романијског корпуса. Ил тако некако.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је једна, мислим, да је то једно елементарно незнање њему није могао бити ал то њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него то би морао бити неко нижи у Војсци Републике Српске.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Њему није могао бити командант сарајевско-романијског корпуса. Њему је мого бити командант конкретно команднат бригаде на том простору, командант бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овај Шеховац.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Неки, да ли тај потпуковник Шеховац, други нижи командант му је могао бити испод тога је командант сигурно био из полиције командант тактичке полицијске групе. Значи тај други му је био, дал га је он регистровао, колко га регистровао колко није, ја сад у то не могу да, или можда некад они желе себе да везују директно за овај, за команданте корпуса, знате командант корпуса има, сарајевско-романијског корпуса имао је под својом командом у том моменту најмање неких можда 15000 до 20000 људи, замислите да, кад би њему били директно потчињени командири чета, каква би то команда била. Али добро, мислим, ја гледам сад са командног и стручног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, он је говорио о неком специфичном положају те јединице у смислу да су они били нека копча између два корпуса, сарајевско-романијског и херцеговачког у, у тој једној целини ратишта на том делу.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Јасно, да Вам кажем, то јесте специфичан тактички положај, никад није положај јединице, тачно да је тај положај на просторима где се везивала Трескавица и овај други херцеговачки корпус да су они били, значи то су такве врлети и где имате на пушкет се виде а да би дошли један корпус до другога треба им два дана пешке да се крећу да би дошли до те тачке. Јер то су те врлети тамо где су они сад, по специфичности, можда специфичан тактички положај да, а специфичан положај неки посебан те јединице или веза нешто, то ја не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Мислим на, то ја гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ја ћу сада да замолим окривљене да ли имају питања или евентуално коментаре или евентуално примедбе на исказ овог сведока. Изволите Медићу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Прво желим да се упознам са господином, пошто нисам имао прилике да се упознам а, овај, био сам тамо '95.године. Ја сам Медић Слободан-Боца.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Сад региструјем, јесте.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда желим да искоментаришем ово пошто је господин рекао мало пре да је мени био командант Милошевић. Између суобдинације команданта корпуса и наниже ја се нисам могао сетити сваког имена које је мени био. Мени су многи људи командовали, за ових ратова које сам водио од '91. до 2000.године, нажалост. Мени су командовали Муслимани, на муслиманској страни против Муслимана и тога је било, тако да ја нисам рекао да је мени био командант Милошевић него да сам био у саставу команде

генерала Милошевића и њега се једино сећам као човека који је био на врху те команде, а пуковника, потпуковника, мајора и тако даље, ја не могу да се сетим, немам амнезију али прошло је доста година, не могу да се сетим, овај, свих ствари. А то да смо ми били нешто специфично подређени говори и ова ситуација да после '95.године, никад нисам прешао Босну и да никад нисам више отишао тамо. А на њен позив да сам отишао одма и да нисам тамо илустровао ни своје име ни презиме, ни надимак ни тако даље, него сам се одмах утопио у шуме босанске и уватио се пушке и бранио спрске гробове који су били тамо. То је мој задатак био и моје виђење тад те ситуације која је била тамо. Нисам гледао у људе, слабо гледам у људе ја сам тамо гледао у непријатеља а што се тиче господина он је хронологију добро овде изјаснио и дотакао се једног имена којег ћу ја, којег сам ја и коментарисао а то је господин Васо Мијовић. То како су они на нивоу на којем је господин био, причали, то он најбоље зна, за мене је Васо Мијовић је само име, исто као што је и Томо Ковач био министар тад, за мене је само име. Ја се сећам неких надимака људи који су тамо пролазили тим врлетима и који су командовали и речено је тако, тако и тако, ја не могу да се сетим, ево ја човека нисам никад ни видио, можда сам чуо глас његов или овај стас, да знам да је дебео био кад је био млађи и тако даље, али човека нисам ни видео никад, и то није битно уопште. А шта је битно у овоме свему, ја мислим да је у овоме свему битно то што он каже да смо ми кроз све ово прошли и остали живи. Ја мислим да човек који је радио оно што је непримерено, не да кажем хришћанству, може да буде и алаху, да не може мирно да прође кроз живот и да дочека неку старосну доб а да се огрешио о неке кодексе живота. Мислим да је то једна елементарна ствар који сваки људски дух преживљава, и да човек који покраде дође у ситуацију да се, да дигне руку на себе а не ко је радио против неког, разно-разне интересе, сад нећу да се обазирем на шта, нећу да алудирам апсолутно ништа. Драго ми је што сам упознао човека, можда не у овој ситуацији, да није дошло до ове ситуације можда га никад не би ја ни упознао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Медићу, па ето пошто Ви уствари нисте поставили питање сведоку, него дајете нека објашњења и практично коменатаре на казивање сведока, суштина оно што сам ја презентовао сведоку мислим да извесно нисам погрешно, дакле Ви се сећате једног, једино тог имена и ми то разумемо, знате, али у суштини Ви тврдите да сте Ви били, Ваша јединица којом Ви командујете Ви сте били у, под командом Војске Републике Српске, сад ко је ту све у том ланцу командовања до генерала Милошевића то је сад небитно.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Међутим, сведок овде данас каже да сте ви били једна од три чете којом командуте Василије Мијовић.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И то сам ја искоментарисао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви нисте.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам неспорно је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питање за Вас јесте, да ли је Вама, да ли је то тачно што тврди сведок, да ли је Вама непосредно претпостављени био Василије Мијовић као што се то.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам да ли је мени Васо Мијовић био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сведок тврди, знате.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам, ја сам дао исказ и господи из Хашког трибунала и за Васу Мијовића сам рекао само за једну ситуацију, кад сам се срео у Трнову са њим и то је било везано за моје ношење оружја, ја сам носио оружје преко рамена, ја имам ту пасију да носим пушку као колац, и човек је наишао са два, и знам добро с ким је наишао, са два нећака и ако човек са два нећака представља овај, неку тактичку групу то за мене није командант, разумете. Ја сам то рекао и господи из Хага. На ком нивоу је господин министар и тадашњи Заменик министра одбране разговарали то није моје, моје зна се, ја сам одвео 120-130 људи тамо, ја сам отишао по задатку, ја сам свој задатак завршио, ја сам контактирао и то сам реко, ја не бежим од тога, ја сам контактирао са Миланом Милановићем, са Васом Мијовићем никада нисам контактирао. Васо Мијовић за мене је непознаница, ја стојим иза тога што сам рекао, на нивоу Министарства полиције, односно одбране наше, тадашње Републике Српске Крајине, какав је договор био то је господин рекао. Што би ја морао да знам Васу Мијовића, Васу Мијовић мени никада није издао наређење. Ја сам добијао наређење од људи који су били на том простору, споменуо сам један надимак ако сте га запамтили и рекао сам Ћена.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је Шеховац Горан.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Браво. Ја сам човек који памти ликове а не памтим имена. Да ли постоји тај човек?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: То је Шеховац Горан командант ПЈП-а за Сарајевски центар безбедности.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли је он могао бити тамо, ...

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Питајте још господине нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, рекли сте Плави.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Плави је нешто друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте рекли Плави.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Плави је човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није Василије Мијовић.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не. Плави је командир чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Полиције неке.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Полиције из Ердута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Републике Српске Крајине.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Браво.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако сте рекли, па Вас сад питамо.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Човек који је дошао са 70-80 момака који су били мешовита екипа Вуковар, Ердут, Барања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То сам реко. И кад спомињем ове Арканове људе то кажем да је био покојни Кајман, то је пуковник један Жељков који је био у саставу Војске Републике Српске Крајине, значи никако у Тигровима, него у саставу Војске Републике Српске Крајине. Имао је своје неке момке између осталог нешто из војске и тако даље и ту је била једна екипа од 50, 55, 60 људи. Термин да ли је њима остао Жељкови, то је нешто друго, то су те три чете са којима се овде барата и тачно је тако да је у Ердуту било Министарство одбране

и да је са нивоа Министарства одбране Милан Милановић модао да разговара са господином министром тада. Шта сам ја за њега био, добро је рекао један мали командир чете, односно командант батаљона јер сам имао задатке, ја сам чувао Ђелетовце, имао сам тамо, оставио сам 350-400 људи и извукао сам 110, 115, 120 људи и отишао, прикључио се овој екипи и отишао за Босну да им помогнем, то је неспорно, тамо сам био у улози тога и тога, никаква специјални статус ја нисам имао, ја сам тамо био обичан прашинар који је радио где год је шта требало да се ради, ја сам радио, уопште се нисам либио да водим коња или да возим цип. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања. Изволите Ви сте желели?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само једну ствар да расчистимо, да буде јасна, да ли је на трновском ратишту икад и једну наредбу Васо Мијовић издао Слободану Медићу.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, мени лично, не.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Мислим, чисто да расчистимо неке ствари.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим да не будемо у заблуди, да ја, не бежим од моје одговорности нити се стидим било кога, ја први пут видим човека, ја поздрављам њега, он ме никада не би упознао да није дошла ова ситуација, ја сам многе гробове спашавао, како Српске тако и Муслиманске, тако исто и кад је Бабо звао, тако смо исто отишли ја нисам знао где идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ако дозволите, да разјаснимо како функционише једна тактичка група. Васо Мијовић је неоспорно ову групацију довео и зато ја стално спомињем три чете, за мене су они као јединствена групација, то што се они знају или незнају између себе, Кајман или како се зову Плави и остали то је њихова ствар то уопште нас не интересује, они су као групација, као таква групација као јединица које су дошли и дошли су са човеком који им је био, који им је био Васо Мијовић. Они су дошли у тактичку групу на простор Трнова, у тој тактичког групи свака јединица, чета или вод могли су да их распореде на једну, другу, трећу страну, ја сад видим да су они били на сасвим другој страни, да сам ја ову другу јединицу, која је друга јединица била, значи кад сам обилазио, кад сам гледао другу јединицу која је била са њихових простора, они су значи тамо могли, чињеница је да егзистирају, да непосредну наредбу војно-тактичку наредбу, војно-тактичку наредбу не добију никад од Васе Мијовића, већ да добију од, један да добије Шехвоца Горана, јер Горан је био командант те линије. Сад Шеховац Горан је Вама био командант на том простору, командант линије, јел тако, на том делу, и он је имао и Вашу групу и своје припаднике и још друге, он је ту био командант и он нам је тактичке задатке давао. У другом делу је био неки други командант, командант линије на једном другом дјелу, можда је тад дошла дошла нека друга чета, била на том другом делу, значи да ви нисте једни до других били ал сте са аспекта стратешког ратовања за нас сте сви били на простору, за нас су сви били на простору Трнова, то је једна целина, простор Трнова. Где је која чета учествовала, како је била распоређена то је ствар те команде тактичке групе. А Васо је тамо био у тој тактичкој групи која је, значи он је могао да учествује, да издаје негде наредбе конкретне ал није морао да издаје наредбе, значи ако су они у позицији били у ту јединицу о којој сад говори, Шеховац

Горан је Шеховац Горан, звани Чена, значи он је, да појасним он је командант осим јединица полиције за Сарајевски центар за тај део Сарајевског центра иначе је командир и Станице полиције Војковићи био. То је један значи, а његов презимењак ил дал му је рођак, мислим да му дође и рођак Шеховац потпуковник је био командант бригаде на том целом, значи командант бригаде под чијом командом је све то заједно било. Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ово је једно објашњење како је он могао да, како је он могао да не добија наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директно од њега да?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И само још нешто да искоментаришем.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: С тим што је мени мало, мени мало чудно да се он с Мијовићем да они нису имали, сад видим како су дошли, да нису имали ту неку средњу везу са Мијовићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, реците?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дал је то, та комуникација дал је била фреквентна према Фочи и Калинови, дал су наше снаге Босанске туда функционисале редовно.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не разумем, у Фочи и Каленовик то су двије.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кажем од Трнова, од мислим.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тамо је већ био други корпус.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ви сте били у Трново.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да, према Зубовима горе.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Тамо на другом делу је био други корпус.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Према Зубовима горе, Ђокином торњу горе.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Други корпус. Да Ђокином торњу.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Браво, да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Ту је дошло до раздвајања, ту су вам, ту је и до пуцања долазило, линија колко знам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, затварао сам тај део, знам.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И била је слабија комуникација,објективно значи била је слабија комуникација.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да. Дал су се мењале јединице ту. На том делу, на том делу.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Како да не.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добро, мислим то је.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: И мењали су се, то су били најтежи делови.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, то је јако битно.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: то су били најтежи делови, горе се није могло издржати дуго, то су били веома тешки услови живота и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имате још нешто да питате или да искоментаришете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Немам за сад ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете се вратити. За Медића, па не бих, све зависи како је да видимо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Може, како год да је, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја ћу да одлучим да ли ћемо да питамо?

НАТАША КАНДИЋ: Јел може Боца да нам каже, је ли се он виђао са Плавим и Кајманом, јел су имали неке састанке, договоре.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам се виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Па како онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, није, па сад како није, није се виђао. Немојте сада, рекао је да није се виђао и једно питање да ли смо. У реду, хвала Вам, можете да се вратите?

НАТАША КАНДИЋ: Јел могу, нашла сам ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, чекајте само да завршимо сад окривљени постављају питања па не можемо сад сваки час да прекидамо. Ако немате више питања, коментара, хвала. Петрашевић Пера да ли има неко питање. Хвала. Медић Александар питања нема. Вуков Александар, немате ни Ви, да ли имате неки коментар у вези ових локација евентуално, ако нешто желите да кажете, изволите. Хоћу, хоћу извињавам се, мало сам погрешила редослед али нема проблема. Па он нам је задњи, он је задњи, прво је Вуков па онда Бранислав?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите, само да у вези карте смо показивали сведоку а Ви сте врло детаљно објашњавали, па да ли има неких?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: У начелу се слажемо, пошто онај први терен од два дана који ја напомињем, баш се налази северно, та комуникација која је из Трнова води, ја не могу да одредим тачно колико смо отишли углавном је то десно од те комуникације која води према северу из Трнова, то би од прилике могло да буде то о чему сте Ви говорили. А ми смо провели ту два дана, и након тога смо се спустили како сад то све на карти стоји према западу, можда нешто мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је овај други терен који је показан?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: То је од прилике у глобалу, био би апсурд да човек који је био на таквој функцији да може тачно да позиционира одређене јединице, поготову таквог, такву малу формацију. Али у суштини се слажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се што Вас прекидам, замолила бих само микрофон да се угаси, јер нећемо моћи да, е хвала. Добро, да ли имате евентуално нешто да питате сведока, сем овог коментара у вези локације?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Хвала Вам лепо. Медић Бранислав да ли имате Ви нешто да питате сведока. Немате, хвала. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остало ми је, остало ми је само да видим још ово. Ви сте били ако сам добро схватио тада том једном приликом или у више наврата.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Једном приликом сам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једном приликом, са Пала.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не, не, био сам, био сам, у то доба сам ја долазио стално, ал сам једне прилике се интересовао, то је негде на почетку чим су дошли, то сам рекао, где је та јединица, шта ради, како се понаша и где је та јединица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Са Пала сте дошли на.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Наравно, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са Пала, пошто сте Ви тамо стално на Палама. Ако сам добро схватио.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко Јахорине или којим путем сте дошли тамо.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Била су два пута, један је био преко Требевића, који је био опаснији, то је асфалтни, други је био преко Јахорине и Тврдинића који је био, који је био безбеднији, безбеднији оперативни пут.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је био овај пут преко Јахорине.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па преко Јахорине могло се теренским возилима ићи, није могло луксузним, није био примерен за луксузна возила, мада су, могло се и ту, али се уништавала возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су тим путем могли проћи камиони.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Аутобуси.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па не знам колко су аутобуси, знам да су камиони могли, сад колко аутобуси, јер можда су могли лети, аутобуси су могли проћи у летњем делу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите, желели сте да питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок разговарао са истражитељима Хашког трибунала, ако јесте кад, да ли је сачињавао записник, дал га је потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Више пута јесам за много ствари, обзиром на функцију коју сам био, много што шта их интересовало, разне године, од '92. око Сребренице свакако да. Али не због, најмање због ове групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал сте потписивали записник приликом исказа који сте дали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па неке јесам, неке нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја се надам да нема више питања за сведока, доста смо га питали данас. Да ли Ви желите нешто да кажете на крају што Вас нисмо питали и што сматрате да је битно или евентуално што сматрате да би сте желели рећи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Па ја могу да кажем да као човеку и као припаднику Српског народа и као у то време команданту полицијских снага, да ми је прије свега криво што се десило нашем народу, одређени случајеви и то у '95-ој, години, где смо се током целог рата борили да елиминишемо све негативности у нашем народу и Републици Српској, да је дошло до, да је дошло до уопште случаја Сребреница и да се свакако ја као човек и сви припадници полиције о случају Сребренице од првог дана смо се дистанцирали као људи и као команда и мислим да ту постоји једна одговорност конкретних људи који су дозволили једно безвлашће у војним операцијама и да кроз једно безвлашће у војним операцијама у једном грађанском рату су се десиле одређене ствари, значи, а те ствари се зову, значи и убиства војних заробљеника што није својствено, није нам било својствено током те четири године рата, говорим о

регуларним јединицама полиције и војске, борили смо се против тога, није својствено нашем народу, десило се то на крају '95.године, и све то што се десило, десило се, није у интересу било ни нас ни Републике Српске ни српског народа ни Србије и могу да кажем да тај случај, значи, јер је и повезан са овим случајем данас, никад није био никакав резултат било каквог ординаног и било каквог договора о некаквом подухвату, поготово не злочиначком подухвату у намери да се униште цивили и војници а да свакако сви људи који су одговорни за конкретне, за конкретна стања, пре свега људи значи са високим командним дужностима које сматрам најодговорнијим, за Сребреницу, који су укључивали уз Сребреницу а и доле ниже, са морају да снесу свој терет одговорности, да морају лично да снесу свој терет одговорности па и до мене, да овај случај Сребреница не би остао, прошли тај, нажалост што је остао прошли век 21. као, 20 век као један печат, један печат који се прибија нашем народу поред свих страдања које смо имали и у том самом рату који је био стравичан, тај грађански рат, где смо имали сами као народ много тих страдања поготову смо имали много страдања у Сребреници и није се смело неконтролисано дозволити да тамо дође до освета јер тамо је било заиста једно тешко стање, ја се надам да сам вам данас са мојим исказом колко, толко допринео да имате једно разузнавање укупне те ситуације, шта се дешавало и међу нама Србима у Републици Српској и укупно једна наша позиција '95.године. Хвала, ја Вам се извињавам ако сам у неком моменту прешао преко неких правила и мера али то је можда један осећај, враћања мене на нека ратна збивања од прије неких петнаестак, дванаест или петнаест година, па вероватно и некад емоције и прораде па сам можда мало емотиван у неком тренутку, а не професионалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Овим би завршили Ваше саслушање. Ви имате право за трошкове доласка до суда, да ли тражите трошкове?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ КОВАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам можете да идете. До виђења.

Сведок не тражи трошкове за долазак на данашњи главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да позовете сведока Мирило Јована, нека приступи. Сутра имамо једну ситуацију а то је следеће, ујутру имамо, прво једну конференцију, не знам ко је од вас адвоката ту присутан у пола десет, а после ми веће имамо једну обавезу у дванаест, ја сам мислила да ми сутра због адвоката који долазе ван Београда, због тих сат времена, да не почињемо. Мислим да би то било веома кратко време и да ништа тиме не би добили, па ћемо сведока. Можете да га, па ћемо сведока да, даљи доказни поступак да наставимо за прекосутра, и то управо сам хтела и да саопштим сведоку. Добар дан?

СВЕДОК МИРИЛО ЈОВАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо данас имали једног сведока пре Вас па смо се задржали као што видите цео дан, тако да данас нећемо почети са саслушањем Вашим у оквиру доказног поступка, што смо имали намеру. Уместо тога треба

да дођете прекосутра, а такође треба да ми објасните зашто нисте дошли прошли пут када сте такође били уредно позвани већ сам ја морала дати наредбу да budete приведени. Када суд зове онда имате обавезу законску да дођете, без обзира на то да ли се Вама то свиђа или не, а нарочито ако сте примили позив или Ваша супруга није битно, а суд нисте обавестили о Вашој спречености која би била из здравствених или било којих других важних разлога. Суд је једна озбиљна институција бар покушавамо да одржимо углед суда, какав би требао да буде и недолазак у суд ипак мора имат неко оправдање. Какво је Ваше?

СВЕДОК МИРИЛО ЈОВАН: Па ја сам месец дана пре него што сам од полиције обавештен јер је у полицији дошао факс ја нисам добио позив, месец дана пре тога ја сам имао договор, договорене раније обавезе из Холандије је дошао један, из једне продуцентске куће, радили смо нека снимања, три, четири дана тако да ја кад сам, ја не знам да ли је то био понедељак или уторак, ја сам дошо, кад сам дошо кући увече око 11 сати, супруга ми је рекла да је била полиција да, факс неки кад треба да се јавим, ја сам већ тад знао да не могу зато што су ми дошли људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли из тог места, где Ви се налазите, не постоје средства комуникације?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: И то је већ било једанаест сати увече, кад сам обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли не постоји телефон, телеграф, факс?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Постоји телефон и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И било како?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Ја сам ујутру, ујутру чим сам устао позвао полицију и обавестио их да ја имам од раније заказане обавезе да не могу да дођем, они су ми рекли да су они већ послали факс да је моја супруга обавештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, а постоји и суд коме сте требали објаснити, требали обратити, не полицији, јер наредбу је дао суд, а није дала полиција. Полиција је само пренела?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Па они су рекли да су они вас обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али ја мислим да Ви ипак имате искуства, да сте били позивани пар пута и знате како се поступа са судом, тако, да тако понашање.

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Па прошли пут сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста не само са овим него и са другим. Тако да овако понашање заиста не би било одговарајуће, то је прво?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Па прошли пут сам позвао телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно сте објаснили, не треба више. Значи и сад смо Вас поново уредно позвали за прекосутра, то је значи среда 05., и дужни сте да се одазовете и да дођете у пола десет. Трошкове превоза за данашњи долазак и за повратак имате право, да ли Вам требају трошкови да би Вам одмах исплатили?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Мирило Јован захтева трошкове за долазак на данашњи главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долазите?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Из Шида до Београда до назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су трошкови у укупном износу?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Не знам, сипао сам 20 литара бензина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми Вам не можемо бензин, него колко је карта аутобуска или возна до Шида?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате определити трошкове да знамо колки су трошкови?

СВЕДОК ЈОВАН МИРИЛО: Па не знам, не знам колко кошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето видите онда прекосутра колико су, питајте колико је, па ћемо Вам онда прекосутра те трошкове исплатити. Ето, толико сам Вам хтела саопштити, хвала Вам, можете ићи. До виђења. Колега Левајац ја имам испред себе налаз и мишљење вештака Медицинског факултета, који Ви нисте примили, за разлику од осталих којима сам уручила, овај налаз Ви имате право наравно да одбијете, у том случају по закону се сматра да сте га уредно примили. Ја Вам га сада уручујем а Ви ако га не будете хтели примити, Ви знате које су консеквенце тако да ће наравно се оне пратити, Ваше не примање налаза. Значи ја Вам га сада уручујем и од овог момента ја сматрам да сте га Ви уредно примили, а тако закон одређује. То је што се тиче налаза. Да ли има неко нешто да каже. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Прво везано за овај налаз само једна реченица, ја сам од стране вештака Бранимира, ако се ја не варам Александрића, добио обавештење од прилике данас за сутра, ја не знам одакле толико претенциозан став, уз сво уважавање професора Александрића, да он помисли да ја само чекам на његов позив, и то у року 24 сата, да бих ја дошао сутрадан у Београд, наравно ја имам и других обавеза, и био сам спреман да комуницирам на тему евентуално договора када ће то бити, ал суштински разлог зашто нисам отишо, сам рекао. Због тога што нисам хтео да будем као медицински лаик, супервизор

некоме ко је медицински квалификован, тиме би показао један потпуни, потпуно нереспектабилност према нечему што се означава као судско-медицински одбор. О овом налазу нећу говорити, уважавам оно што сте рекли да бих о томе требао да се упознам. Такође сада тврдите да ми уручујете и да ће, да ћу одређене правне последице тога бити сношене, и апсолутно ја то прихватам а Ви онда очекујете да ја, пошто сте најавили ето, сад то такође први пут чујем, да је планирано за петог, за пети да приступи вештак Бранимир Александрић што би овако по следећој логици претпостављало, да сам не знам тамо у неку среду или четвртак обавештен да ће сутра бити преглед, да сам данас добио овај документ а да би већ за прекосутра требао да се потпуно спремим и да евентуално некакве примедбе учиним. Мени као некоме ко није довољно квалификован, треба мало времена, јер сада морам да ангажујем одређене људе који су медицински стручњаци, моја знања су о томе не ограничена него готово никаква, према томе очекује се од мене да ја вршим функцију одбране а да при томе само формално то чиним, а да се при томе не припремам. Е што се тиче бар мог учешћа у овом судском поступку то не би могло тако. Зато сам ја замолио да ми се ово не уручује непосредно него, пардон, него да ја то добијем писменим путем, па да се тек након тога о томе изјасним. Ви можете да урадите како хоћете, ја ћу, како сматрате наиме да треба, ја овај документ ћу понети собом, просто због тога што сам више бранилац неголи што сам спреман да овога тренутка улазим у неке процесне расправе, али ја доставницу овога пута не бих потписао. То је једна ствар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћемо констатовати.

Констатује се да је адвокату Зорану Левајцу уручен налаз и мишљење комисије судских вештака, али да је исти одбио да потпише повратницу о уручењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада кад Вам лично уручим не требате ни да потпишете. Само да Вам кажем колега као одговор на ово што сте рекли, прошли пут кад смо се видели то је било значи, пре десетак дана, односно када сте предложили укидање притвора, Ви сте причали у, значи задњи дан када смо одлучивали или предзадњи, да је стање Вашег окривљеног веома алармантно и да се може довести у питање евентуално одговорност и суда и државе и свега зашто не води довољно рачуна о окривљеног, да је потребно што пре предузети његов преглед вештачењем или било шта слично како би се заиста утврдило стање, само из тих разлога а иначе што суд поступа врло ефикасно у овом поступку, ја мислим да сте то могли сви да схватите у току целог овог суђења које траје већ пар месеци, ми смо заиста у хитном поступку предузели вештачење да би утврдили какво је здравствено стање и то је заиста било, велики напор суда да обезбеди да три стручњака такве врсте успеју да се договоре око термина, да прегледају окривљеног, да не би евентуално било, било каквих здравствених проблема јер сте рекли да налазе које нама доставља

затворска болница нисте задовољни, да они нису реални и да зато треба. Ми смо заиста образовали највишу институцију стручну, значи Институт за судску медицину, од три стручњака из области која је била потребна са највишег нивоа, и због тога смо предузели заиста огроман напор да би у таквом временском периоду успели то да обавимо. Према томе, све је потекло од Вашег предлога да се тачно утврди стање. И због тога је све ишло убрзаније него што би било потребно а не зато што је суд желео нешто на брзину да уради, него да би се управо видело како је стање окривљеног. То је што се тиче одговора на Ваше ово питање. Изволите, шта имате даље?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја имам само једну реченицу. Прво, погледајте транскрипт ја нисам предложио никакво вештачење, рекао сам на Ваше питање да ли Ви предлагете вештачење рекао сам да то остављам на оцену суду и то ћете видети из транскрипта. Зашто то нисам урадио, због тога што се држим оне латинске sapientisad, дакле већ у налазу који смо добили са ВМА, односно од ординирајућег лекара у Централном затвору, је врло јасно сугерисало оно што одбрана и претендује да докаже али лекари су рекли оно што су рекли, ми смо тражили да се што пре уради таква једна анализа када је већ суд донео такву одлуку, али заиста нисмо очекивали да ће једно озбиљно здравствено стање бити опсервирано свега у једном једином прегледу и са медицинском документацијом без одговарајућих медицинских анализа, него један преглед који је био такав какав је био, отуда, дакле не ради се овде о брзини, овде се ради једноставно о брзоплетости али отом потом, када буде дошао вештак да даје одговоре. Ако је то у среду, онда се поставља питање, како ћемо моћи да се припремими.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, као што је Вама било познато?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Нама јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте рекли да не поседујете стручно знање и искуство, ни суд није могао донети одлуку о, значи о евентуалном здравственом стању овог оптуженог без заиста стручне помоћи, стручне, зато смо ми и одредили вештачење, било би веома наивно да је суд донео одлуку без таквог нечег. Да сад више не би заиста ишли у дуеле, рекли сте?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Није никакав дуел, ја немам намеру да дуелишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим даље да ако имате. Желите нешто да кажете, изволите, сад смо завршили око вештачења?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ординирајући лекар је рекао шта је рекао, то суду није било довољно, зато је суд одлучио, нисам ја предлагао, него је суд о томе одлучио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не могу да утичем на одлуку суда. Него друго нешто. Председнице већа, ја заиста морам да укажем на неколико ствари за које сматрам да је врло важно и то у вршењу функције одбране а то је начин вођења поступка. Нисмо ми први пут у оваквим ситуацијама али се ипак дешава нешто нашта бар ја нисам свикао. Пре свега чини ми се да чините такве отклоне у односу на оптужни акт, да су главна овде питања постала вођење некакве нове истраге, у коме пуномоћници оштећених предлажу и губимо чини ми се драгоцено време и то се, такво поступање пуномоћника оштећених је противно најелементарнем начелу. Не начелу процесне економије, наравно најважније

начело материјалне истине. Међутим, зна се шта је оптужни акт и мени је јасно да мора некакав чињенични миље око оптужног акта да се утврди, али ово што се ради у овој судници и у ком правцу иду питања, и у ком правцу се догова, дозвољавају одговори то ће бити по мени један пример нечега што не треба да се чини али наравно суд има право да ради оно што сматра да треба и ја сам сасвим сигуран да Ви то чините, држећи да то се све чини у погледу, наиме на законит начин. У неколико наврата сте реаговали тиме да ја скачем. Постављам, сад ја морам да Вас замолим, не могу да Вам постављам питање ја морам да Вас замолим. У ситуацији када заступник државне оптужбе или пуномоћници оштећених поставе питање, а сматрам да то, да треба да се противим таквом питању, онда ја то по Законнику о кривичном поступку имам право, у ситуацији када покушам да скренем пажњу на себе мада видим да сам у некој другој врсти фиксације, тиме што се само ја опомињем због неких ствари, углавном моја маленкост. Једноставно онда Ви ме опомињете и покушавате, односно бар ја то тако доживљавам да покушавате да ме и дезавуишете али то је сада неко друго, неко друго питање. Потом неким учесницима кривичног овог поступка дозвољавате да поставе врло директно питање непосредно сведоку, а онда пошто смо ми јел да неедуковани, онда ми морамо Вама, мада је то правило, али уз Вашу дозволу можемо и ми директно да поставимо питања, онда Ви пошто ми кажем ето нисмо довољно едуковани очигледно, постављате питања а мада врло често и сами постављате одређена сугестивна питања и сугеришете готово и неке одговоре. Погледајте транскрипте, ако ја говорим неистину, онда ћете то кроз транскрипте видети, а ја ћу покушати да сет таквих, сет таквих ситуација онако изподвлачим да направим одређене белешке, требаће и за овај судски поступак и за неко будуће време. Дакле чак то што ме опомињете и начин на коме то, доживљавам врло лично, према томе примедба сада није судском већу, него Вама као председнику већа. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Мислим да је излагање потпуно без уопште предметно да би дала било какав коментар заиста, испод сваког нивоа би било да одговорим на овако нешто. Е као што смо се договорили. Јел имате Ви нешто. Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хтео сам само да кажем да је овог сведока предложио тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, тужилац га је предложио, суд, веће донело одлуку да се саслуша то је познато и одбрани, зато је без коментара уопште тако нешто а и све остало.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Поново покушавате да ме вређате председнице већа, тиме што говорите о томе да је испод нивоа Ваш одговор, значи моја примедба је испод сваког нивоа а Ви не можете да идете испод тога. Колегенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам колега захваљујем се, да ли имате још нешто да кажете ја сам стрпљиво чекала, ако у том смислу.....све чули шта сте рекли?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па испод нивоа је да би било шта настављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је било и до сада. Хвала лепа, за данас смо завршили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, а наставак је:

-05.07.2006.године у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала видимо се петог. Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА